

חוק להגברת הצמיחה והתעסוקה ולהשגת יעדי התקציב לשנת הכספים 1998
(תיקוני חקיקה), התשנ"ח-1998*

פרק א': מטרת החוק

1. מטרת החוק
1. חוק זה בא לתקן חוקים שונים, לבטל חוקים, לדרות תחילתם של חוקים ולקבוע הוראות נוספות, במטרה לאפשר הגברת הצמיחה והתעסוקה, השגת יעדי התקציב ועמידה במגבלת הגרעון לשנת הכספים 1998, ולהשגת יעדי המדיניות הכלכלית.

פרק ב': יסודות התקציב

2. תיקון חוק יסודות התקציב - מס' 24
2. בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 -
(1) בסעיפים 11 ו-12, בכל מקום, במקום "1,700,000 שקלים חדשים" יבוא "1,900,000 שקלים חדשים" ובכל מקום, במקום "3,100,000 שקלים חדשים" יבוא "3,400,000 שקלים חדשים";
(2) בסעיף 19(בא), במקום "80 מיליון שקלים חדשים" יבוא "87 מיליון שקלים חדשים";
(3) בסעיף 21 -

(א) אחרי ההגדרה "תאגיד" יבוא:

"תאגיד בריאות" - עמותה, אגודה שיתופית, חברה או כל גוף משפטי אחר הכשר לחיובים, לזכויות ולפעולות משפטיות, המוכר שירותי בריאות בתוך בית חולים ממשלתי או תוך שימוש במתקני בית חולים כאמור";

(ב) בהגדרה "גוף מתוקצב", אחרי "רשות מקומית" יבוא "מועצה דתית";

(ג) אחרי ההגדרה "גוף מתוקצב" יבוא:

"גוף נתמך" - כהגדרתו בסעיף 32;

(4) בסעיף 27 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "80,000 שקלים חדשים" יבוא "87,000 שקלים חדשים";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "414,000 שקלים חדשים" יבוא "450,000 שקלים חדשים";

(5) בסעיף 29(א), המילים "כהגדרתו בסעיף 32" - יימחקו;

(6) אחרי סעיף 29 יבוא:

29. א. ראה שר האוצר כי הסכם או הסדר בגוף מתוקצב או חוג בדקת הסכם חורג
בגוף נתמך נוגד לכאורה את הוראות סעיף 29(א), רשאי הוא -

(1) להודיע לצדדים להסכם או להסדר כי החליט לבדוק אותו, וכי קיים חשש שההסכם או ההסדר בטל,

* נתקבל בכנסת ביום 7 בטבת התשנ"ח (5 בינואר 1998); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2650, מיום כ"ו בתשרי התשנ"ח (27 באוקטובר 1997), עמ' 20.
1 ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשנ"א, עמ' 130.

כאמור בסעיף 29(ב), במידה שהוא נוגד את הוראות סעיף 29(א) (להלן – הסכם בבדיקה):

(2) ליתן לצדדים להסכם בבדיקה, לאחר ההודעה כאמור בפסקה (1), ולמשך תקופה שלא תעלה על חודש ימים, הזדמנות להביא את טענותיהם בכתב וכן כל מידע כתוב שימצאו לנכון.

(ב) ראה שר האוצר, על יסוד ראיות שבפניו, לרבות הטענות והמידע שהביאו הצדדים לפניו, כי ההסכם שבבדיקה נוגד לכאורה את הוראות סעיף 29(א) וכי נחוצה תקופה לבדיקתו רשאי הוא –

(1) לקבוע תקופה, שלא תעלה על 4 חודשים מיום סיום התקופה שנקבעה לפי סעיף קטן (א)2, לבדיקת ההסכם בבדיקה (להלן – תקופת בדיקה); בנסיבות המצדיקות זאת רשאי שר האוצר להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א)2 ואת תקופת הבדיקה, לצורך השלמת הבדיקה;

(2). להורות על גובה התשלום המותר בשל החטבות הכספיות הקשורות לעבודה, כמשמעותן בסעיף 29, לפי ההסכם בבדיקה, שרשאי הגוף הנתמך או המתוקצב לשלם בתקופת הבדיקה (להלן – התשלום המותר);

(3) לקבוע, על אף האמור בכל דין, הוראות בדבר הסדרי הפקדה של תשלומים מעבר לגובה התשלום המותר ואשר בהם התחייב גוף מתוקצב או גוף נתמך על פי ההסכם בבדיקה, וכן לקבוע דרכים לשמירת ערכם של הסכומים שהופקדו למשך תקופת הבדיקה;

(4) הוראות חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958², לא יחולו על תשלום שכר, שהוא מעבר לתשלום המותר בתקופת הבדיקה.

29.ב. (א) הסכם או הסדר ששר האוצר ראה לגביו כי הוא נוגד את הוראות סעיף 29(א) וכי חלות עליו הוראות סעיף 29(ב), לא יחולו עליו הוראות סעיף 31 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973³.

תוצאות בטלות
ההסכם החורג

(ב) שר האוצר רשאי לפעול לגבי הסכם או הסדר כאמור בסעיף קטן (א) גם לפי כל אחד מאלה:

(1) להודיע לצדדים להסכם על בטלות ההסכם או ההסדר כאמור בסעיף 29(ב) (להלן – ההסכם הנוגד) ועל החובה של הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך להפסיק לאלתר כל הטבה כספית הקשורה לעבודה שמקורה בהסכם הנוגד;

² סי"ח התשי"ח, עמ' 86.
³ סי"ח התשל"ג, עמ' 118.

(2) בהתחשב במדיניות השכר הכוללת במגזר הציבורי, במידת החריגה של ההסכם הנוגד מן הנהוג לגבי כלל עובדי המדינה, ומטעמים שבצדק –

(א) לקבוע מהו ההסכם או ההסדר אשר יכול לחול על הצדדים במקום ההסכם הנוגד, לרבות בדרך של אישור הוראה מהוראות ההסכם הנוגד;

(ב) לקבוע הוראות אשר יחולו על הגוף המתקצב או הנתמך אשר הינו צד להסכם הנוגד, בדבר חובתו לתבוע השבה של הטבה שהוענקה על פי ההסכם הנוגד, היקפה של ההשבה ומועדיה; פעולה לפי פסקה זו תינקט לאחר שניתנה לצדדים להסכם הנוגד הזדמנות להשמיע את טענותיהם, ואולם אם צד הביא את טענותיו לפי סעיף 29א(ב)29(א) תינתן לו הזדמנות להוסיף עליהן בלבד;

(3) להורות על העברת הכספים שהופקדו לפי סעיף 29א(ב)3 לגוף המתקצב או הנתמך, או לעובד, לפי הענין, ובהתאם להודעתו⁴;

(7) אחרי סעיף 33 יבוא:

31. (א) תאגיד בריאות לא יפעל אלא באישור שר הבריאות ושר האוצר ובהתאם לכללים שייקבעו לפי סעיף קטן (ב).

"הוראות לענין תאגיד בריאות"

(ב) שר הבריאות, בהתייעצות עם שר האוצר ונציב שירות המדינה, יקבע כללים לפעולת תאגיד בריאות; בכללים כאמור רשאי שר הבריאות לקבוע, בין השאר, כי הוראות מחוק זה, הוראות חוק חובת מכרזים, התשנ"ב-1992⁴, וכן הוראות מחוקים, מתקנות ומהוראות פנימיות אחרות החלות על המדינה או על עובדיה – יחולו לגבי כלל תאגידי הבריאות ועובדיהם או לגבי סוגים או מי מהם, בשינויים המחויבים⁴;

(8) בסעיף 32, בהגדרה "דרך מימון", במקום "1,850,000 שקלים חדשים" יבוא "2,000,000 שקלים חדשים";

(9) בסעיף 33א –

(א) כותרת השוליים תהיה "חובת דיווח של גוף מתקצב וגוף נתמך";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(בו) גוף מתקצב וגוף נתמך ימסרו למונה, לפי דרישתו ובדרך ובמועדים שקבע בדרישה, מידע על תנאי העסקתו של כל עובד או בעל תפקיד שהם מעסיקים, והכל כמפורט בדרישה";

(ג) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) הממונה יגיש לכנסת, מדי שנה במועד שייקבע בתקנות, דין וחשבון שיכיל את אלה:

⁴ סיח התשנ"ב, עמ' 114; התשנ"ז, עמ' 33.

- (1) סקירה וממצאים לגבי הדו"חות שנמסרו לו על פי סעיפים קטנים (א) ו-(ב);
- (2) נתונים בדבר תנאי שכר של עובדים ובעלי תפקידים בגופים מתוקצבים ובגופים נתמכים; נתונים אלה יכול שיכללו מידע מפורט על תנאי השכר של בעל תפקיד מסוים, כפי שיחליט הממונה;
- (3) רשימת הגופים שלא דיווחו בהתאם לחוק;
- (4) רשימת הגופים שבהם רמת השכר או השכר המשולם לבעל תפקיד או לעובד מסוים, חורגים באופן מהותי מן הנדרש לפי סעיף 29(א), תוך פירוט תנאי השכר של אותו בעל תפקיד או עובד;
- (ד) בסעיף קטן (ד), אחרי ההגדרה "תנאי העסקה" יבוא:
- "מידע" – כהגדרתו בסעיף 33(א) לרבות הסדרים, הסכמים והסכמי שכר קיבוציים ואישיים;
- (ה) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(ה) ראה שר האוצר כי גוף מתוקצב או גוף נתמך לא קיים הוראה מהוראות סעיף זה, רשאי הוא לעכב סכומים שיש להעבירם לאותו גוף מתקציב המדינה, לרבות לפי כל דין.
- (ו) גוף נתמך או גוף מתוקצב ידווח לממונה על קיום הליך בערכאה שיפוטית או בפני בורר בענין תנאי העסקה של עובד בגוף כאמור; דיווח כאמור יהיה בכתב ותוך 7 ימים מיום שנודע לגוף על פתיחת הליך כאמור";
- (10) אחרי סעיף 33 יבוא:
- ס"יג לפגיעה
בפרטיות
ג.ג. למען הסר ספק, פרסום מידע על ידי הממונה על השכר בדבר תנאי העסקה של עובדים ובעלי תפקידים בגופים מתוקצבים ובגופים נתמכים, שנמסרו לו לפי חוק זה, לא יהווה הפרה של הוראות חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981⁵;
- (11) בסעיף 35(1), בסופו יבוא "או הוראה שניתנה על ידי שר האוצר לפי סעיפים 29א או 29ב";
- (12) בסעיף 35א, אחרי "שניתנה לפיהן" יבוא "או הוראה מהוראות שר האוצר לפי סעיפים 29א או 29ב", ובמקום "לפיו" יבוא "לפיהם";
- (13) בסעיף 43 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "86,000 שקלים חדשים" יבוא "94,000 שקלים חדשים";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "860,000 שקלים חדשים" יבוא "940,000 שקלים חדשים".

⁵ ס"ח התשמ"א, עמ' 128.

בחוק התקנים, התשי"ג-1953⁶ -

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

"השר" - שר התעשייה והמסחר;

(2) בסעיף 8 -

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) השר רשאי, לאחר התייעצות עם נציגי היצרנים והצרכנים, להכריז בהכרזה שפארסמה ברשומות על תקן מסוים, כולו או חלקו, כעל תקן ישראלי רשמי (להלן - תקן רשמי), אם נוכח כי הדבר דרוש להשגת אחת המטרות האלה:

(1) שמירה על בריאות הציבור;

(2) שמירה על בטיחות הציבור;

(3) הגנה על איכות הסביבה;

(4) הספקת מידע, כאשר לא קיים מידע או מנגנון חלופי העשוי להקנות הגנה לצרכן; תקן שיוכרו לפי פסקה זו, לרבות הוראה בו, יהיה תקן להספקת מידע בלבד;

(5) הבטחת תאימות או חלופיות של מוצרים;

(6) מניעת נזק כלכלי משמעותי העלול להיגרם לצרכן כתוצאה משימוש במערכות, בחומרים או במוצרים המשמשים בבניה (להלן - חומרי בניה), הגלויים לעין, וכן מניעת נזק כלכלי העלול להיגרם לצרכן כתוצאה משימוש בחומרי בניה שאינם גלויים לעין;

(ב) בסופו יבוא:

"(ו) תקנים או חלקים מתקנים שההכרזה עליהם כתקנים רשמיים פורסמה ברשומות לפני יום ב' בטבת התשנ"ח (31 בדצמבר 1997), ושהעילה להכרזתם אינה עולה בקנה אחד עם המטרות שנקבעו בסעיף קטן (א), הכרזתם כתקנים רשמיים תמשיך לעמוד בתוקפה עד יום י"א בחשוון התשנ"ט (31 באוקטובר 1998); הממונה יפרסם ברשומות את רשימת התקנים או ההוראות שבהם, אשר תוקף הכרזתם פקע, לפי הוראות סעיף קטן זה, ביום י"ב בחשוון התשנ"ט (1 בנובמבר 1998)."

4. בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981⁷, בסעיף 17 -

(1) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(בו) השר, בהתייעצות עם ארגון צרכנים יציג, רשאי לקבוע בצו תנאים שבהתקיימם יסומן מצרך בשם או בכינוי שיש בו כדי להעיד על טיבו או על מהותו, וכן שיש בו כדי למנוע טעות או הטעיה, בזיהוי, ברכישה או בשימוש במוצרי מזון;

(2) סעיף קטן (ה) - בטל.

⁶ סיח התשי"ג, עמ' 30.
⁷ סיח התשמ"א, עמ' 248.

(1) במקום סעיף 30 יבוא:

30. (א) ראה הממונה כי כתוצאה מקיומו של מונופולין או מהתנהגותו של בעל מונופולין, נפגעת התחרות בעסקים או נפגע הציבור, רשאי הוא לתת לבעל המונופולין הוראות בדבר הצעדים שעליו לנקוט כדי למנוע את הפגיעה.

"הסדרת פעולות מונופולין"

(ב) ראה הממונה כי כתוצאה מהתנהגותו של בעל מונופולין קיים חשש לפגיעה משמעותית בתחרות או לפגיעה משמעותית בציבור, רשאי הוא לתת לבעל המונופולין הוראות בדבר הצעדים שעליו לנקוט כדי למנוע את הפגיעה.

(ג) יראו כפגיעה בתחרות בעסקים או כפגיעה בציבור כל פגיעה הנוגעת לאחד הענינים האלה:

- (1) מחיר של נכס או של שירות;
- (2) איכות הנכס או השירות;
- (3) כמות הנכסים או היקף השירות;
- (4) אספקת הנכס או השירות, סדירותה או תנאיה;
- (5) תחרות הוגנת בעסקים;

הוראות סעיף קטן זה באות להוסיף על הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב).

(ד) הממונה יפרסם בשני עיתונים יומיים את דבר כוונתו ליתן הוראות לפי סעיף זה, לפחות 14 ימים מראש, ויעמיד לעיון הציבור את נוסח ההוראות.

(ה) הממונה ימסור את ההוראות לבעל המונופולין ויפרסם את דבר נתינתן בשני עיתונים יומיים; נוסח ההוראות שניתנו ייכלל במרשם של מונופולין לפי הוראות סעיף 42; היה הממונה סבור כי אינטרס הציבור מחייב פרסום נוסח ההוראות, יפרסמן בעיתונים כאמור.

(ו) בעל מונופולין שנמסרו לו הוראות הממונה, ארגון צרכנים וכל אדם אחר הנפגע מהוראות אלה, רשאי להתנגד בכתב, בפירוט נימוקיו, להוראות הממונה בפני בית הדין, בתוך 30 ימים ממועד פרסום דבר מתן ההוראות כאמור בסעיף קטן (ה); בית הדין רשאי, לאחר ששמע את הצדדים, לאשר את הוראות הממונה, לבטלן או לשנותן.

(ז) הוראות הממונה ייכנסו לתוקף בתום 30 ימים ממועד הפרסום האמור בסעיף קטן (ה); הגיש בעל המונופולין התנגדות להוראות, יותלה תוקפן עד מועד החלטה או עד מועד אחר שקבע בית הדין.

(ח) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות סעיף 36*:

(2) בסעיף 31(א), אחרי "המנויים בסעיף 30" יבוא "או בכל דרך אחרת";

* ס"ח התשמ"ח, עמ' 128; התשנ"ו, עמ' 149.

(3) בסעיף 50א -

(א) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) לצוות על כל אדם להימנע ממעשה שיש בו הפרה של הוראות חוק זה, ולתת ערובה לכך";

(ב) בפסקה (2), במקום "למניעת עבירה כאמור" יבוא "למניעת הפרה כאמור".

6. תיקון חוק שירותי תיירות - מס' 2

בחוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976* -

(1) בסעיף 2, פסקאות (א1) ו-(7) - יימחקו;

(2) בסעיף 4א, במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה - הסדרים בענין הכשרה וכשירות של מורה דרך, ובענין מומחה לנסיעות, מומחה להסעת תיירים ופקיד מורשה, בהגדרתם בתקנות";

(3) בסעיף 5 -

(א) פסקה (1) - תימחק;

(ב) בפסקה (3), המילים "כאמור בפסקאות (1) ו-(2)" - יימחקו;

(4) סעיפים 8 ו-9 - בטלים;

(5) בסעיף 13(א1), במקום "סעיפים 7 או 9(א)" יבוא "סעיף 7", ובמקום "לפי סעיפים 3, 4, 8, 9(ב)" יבוא "לפי סעיפים 3, 4";

(6) בסעיף 21, "8" - יימחק.

7. תיקון חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים

בחוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996⁹ -

(1) בסעיף 17, אחרי "סעיף 15" יבוא "על קביעת המפקח לפי סעיף 19(א)";

(2) בסעיף 19 -

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) המפקח, בהסכמת הועדה ובאישור השרים, רשאי להורות כי הדיווח ייעשה בדרך ובאופן שיקבע; הודעה על קביעה כאמור תפורסם ברשומות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "בכללים ובטפסים" יבוא "ברכי הדיווח שנקבעו כאמור בסעיף קטן (א)";

(3) בסעיף 29, במקום "כאמור בתקנות שהותקנו לפי" יבוא "לפי הוראות".

פרק ד': מוניות

8. תיקון פקודת התעבורה - מס' 45

בפקודת התעבורה¹¹ -

(1) בסעיף 1, בהגדרה "מונית", במקום "שמונה" יבוא "עשרה";

(2) בפרק שני: רישוי ורישום, במקום סימן ג' יבוא:

⁹ סי"ח התשל"ו, עמ' 228; התשמ"ז, עמ' 151.

¹⁰ סי"ח התשנ"ז, עמ' 192.

¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; סי"ח התשנ"ו, עמ' 196.

סימן ג': רשיון להפעלת מונית

14. זכאי לקבל רשיון להפעלת מונית מי שנתקיימו בו כל אלה:

זכאות לקבלת
רשיון להפעלת
מונית

(1) הוא תושב ישראל;

(2) לא הורשע בעבירה שלדעת ועדת המוניות, מפאת חומרתה או נסיבותיה, יש בה כדי למנוע מתן רשיון להפעלת מונית או שחלפה לגבי ההרשעה תקופת ההתיישנות לפי חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981¹², ואם הוא תאגיד הרשום בישראל – בעלי השליטה בתאגיד או מנהליו לא הורשעו בעבירה כאמור; לענין זה, "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968¹³;

(3) לדעת ועדת המוניות אין בהפעלת מונית על ידו כדי לפגוע בבטחון המדינה; החלטה שלא לאשר לאדם לקבל רשיון בשל האמור בפסקה זו לא תתקבל אלא על פי פניה של משטרת ישראל;

(4) שילם אגרה בעד מתן רשיון להפעלת מונית לפי סעיף 14(א).

ועדת מוניות

14א. (א) שר התחבורה יפרסם בהודעה ברשומות רשימה של אנשים שניתן למנותם כחברים בוועדת מוניות (להלן – רשימת החברים), וימנה שופט שיציע שר המשפטים שיהיה יושב ראש הוועדה.

(ב) ועדת המוניות תדון במותבים של שלושה שימנה יושב ראש ועדת המוניות, מתוך רשימת החברים; כיושב ראש מותב יכהן יושב ראש ועדת המוניות או מי שהוא מינה לכך מתוך רשימת החברים.

(ג) נבצר מאחד מחברי מותב של ועדת מוניות להשתתף בהמשך הדיון במועד שנקבע, ימנה יושב ראש ועדת המוניות חבר אחר מתוך רשימת החברים, והדיון יימשך כמותב החדש מאותו שלב שאליו הגיע הדיון בפני המותב הראשון של הוועדה.

הסדרים להגשת
בקשות

14ב. (א) בקשה לקבלת רשיון להפעלת מונית תוגש למפקח על התעבורה.

(ב) שר התחבורה יקבע דרכים להגשת הבקשה, מועדי הגשתה והמסמכים שיצורפו לאימותה.

(ג) המבקש רשיון להפעלת מונית, ישלם בעד הגשת הבקשה אגרה בסכום שיקבע שר התחבורה, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

14ג. (א) המפקח על התעבורה יעביר לוועדת המוניות את הבקשות שהוגשו לו על צירופיהן.

הוצאת רשיון
להפעלת מונית

¹² סי"ח התשמ"א, עמ' 322.

¹³ סי"ח התשכ"ח, עמ' 234.

(ב) ועדת המוניות תבדוק את הבקשות ותחליט לגבי קיום התנאים, המנויים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 14, במבקשים לקבל רשיון להפעלת מונית.

114. ד. (א) מי שקיבל רשיון להפעלת מונית רשאי להעבירו לאדם שמתקיימים בו התנאים המנויים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 14 ושקיבל היתר לפי סעיף זה.

(ב) המבקש לקבל היתר יגיש בקשה בכתב למפקח על התעבורה, בדרכים ובצירוף מסמכים לאימותה, כפי שיקבע שר התחבורה.

(ג) המפקח על התעבורה יעביר לוועדת המוניות את הבקשה על צירופיה, וועדת המוניות תחליט לגבי כשירותו של המבקש; החליטה ועדת המוניות כי מתקיימים במבקש התנאים האמורים בסעיף 14, יתיר המפקח על התעבורה את העברת הרשיון להפעלת מונית למבקש.

114. ד. (א) (1) בעד מתן רשיון להפעלת מונית, ישלם מקבל הרשיון אגרה בסכום של 205 אלף שקלים חדשים (להלן – אגרה רגילה), ואולם, בשנים 1998 עד 2006, מי שהוא בעל רשיון בתוקף לנהיגה במונית ונהג בישראל במונית כעיסוק עיקרי במשך 6 שנים לפחות שקדמו למועד הגשת הבקשה, ישלם אגרה בסכום של 110 אלף שקלים חדשים בלבד; לענין זה, "עיסוק עיקרי" – עבודה בפועל בישראל בנהיגת מונית הרשומה בישראל;

(2) החל בשנת 2000, יהיה שר התחבורה רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע בצו לענין פסקה (1) תקופה הקצרה מ-6 שנים.

(ב) ב-1 בינואר, ב-1 באפריל, ב-1 ביולי וב-1 באוקטובר של כל שנה, החל באפריל 1998, יעודכנו סכומי האגרות שבסעיף קטן (א) לפי שיעור עליית המדד הידוע באותו מועד לעומת המדד לחודש נובמבר 1997, ואולם בכל רבעון בשנים 1998 ועד ינואר 2007 יופחת מדי רבעון סכום האגרה הרגילה המעודכן כאמור, בשיעור של 1.25% מסכום האגרה הרגילה הנקוב בסעיף קטן (א) כשהוא מעודכן כאמור; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) החל בשנת 2000 יהיה שר התחבורה רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להפחית בצו את סכום האגרה הרגילה, אם ראה כי צורכי המשק מצדיקים זאת, ותקופת הפחתת סכומי האגרה הרגילה, כאמור בסעיף קטן (ב), תקוצר בהתאם.

(ד) שר התחבורה, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע אגרה בעד מתן היתר להעברת רשיון להפעלת מונית.

114. (א) על החלטתה של ועדת המוניות בענין מתן רשיון להפעלת מונית או היתר להעברתו, רשאי מבקש הרשיון או ההיתר לערער לפני בית המשפט המחוזי בירושלים.

(ב) בית המשפט ידון בערעור לפי סעיף קטן (א) בשופט אחד, והוא רשאי לאשר את החלטת ועדת המוניות, לבטלה, לשנותה או להחזירה אליה.

(ג) שר המשפטים רשאי לקבוע את המועד להגשת ערעור לפי סעיף קטן (א), את אופן הגשתו ואת סדרי הדין בו.

(ד) על פסק דינו של בית המשפט ניתן לערער ברשות לפני בית המשפט העליון.

פרק ה': ביטוח לאומי

9. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹⁴ -

(1) בסעיף 40(א2), המילים "או בשטחי עזה ויריחו" - יימחקו;

(2) בסעיף 171, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) מספר הימים המפורט בסעיף קטן (א) בפסקאות (1), (2) ו-(3) לפי הענין, לגבי מי שסירב לקבל עבודה מתאימה, כאמור בסעיף 166(ד), יופחת ב-30 ימים או במספר הימים הנותרים מיום הסירוב שבעדום היה זכאי לדמי אבטלה אלמלא הוראות סעיף קטן זה, לפי הנמוך מביניהם";

(3) בסעיף 175 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "ל-60% מהכנסתו היומית" יבוא "להכנסתו היומית";

(ב) סעיף קטן (ב) - בטל;

(4) בסעיף 340(ג), המילים "או בשטחי עזה ויריחו" - יימחקו;

(5) בסעיף 342(ג), בפסקה (2), במקום "אם מלאו לעובד, בגבר 65 שנים ובאשה 60 שנים" יבוא "בעד הזמן שבעדו מגיעה למבוטח קצבת זקנה ובעד הזמן שלאחר הגיע המבוטח לגיל 70 שנים בגבר ו-70 לגיל 65 שנים באשה, אף אם לא מגיעה למבוטח קצבת זקנה", ובסופה יבוא:

"בפסקה זו, "קצבת זקנה" - לרבות גמלת זקנה מיוחדת המשולמת מכוח הסכם לפי סעיף 9";

(6) בסעיף 351, בסעיף קטן (ג), אחרי "מבוטח" יבוא "שאינו עובד ואינו עובד עצמאי";

(7) בסעיף 378 -

(א) בסעיף קטן (א) -

(1) בהגדרה "אזור", המילים "למעט שטחי עזה ויריחו" - יימחקו;

(2) במקום ההגדרה "שטחי עזה ויריחו" יבוא:

"ההסכם" - כהגדרתו בסעיף 1 לחוק יישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996¹⁵;

¹⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 207; התשנ"ו, עמ' 174.

¹⁵ ס"ח התשנ"ו, עמ' 34.

"הישובים" – כהגדרתם בסעיף XII להסכם;

"האתרים הצבאיים" – כמשמעותם בהסכם, לרבות אזור המתקנים הצבאיים, כמשמעותו בסעיף XVII להסכם";

(3) בהגדרה "תושב ישראל באזור", המילים "או בשטחי עזה ויריחו" – יימחקו, ואחרי "והוא אזרח ישראלי" יבוא "אשר מתגורר בישובים או באתרים הצבאיים";

(ב) בסעיף קטן (ב) –

(1) בפסקה (5), אחרי "תושב ישראל" יבוא "ותושב ישראל באזור";

(2) בסופו יבוא:

"(7) תושב ישראל שהוא עובד עצמאי העוסק במשלח ידו באזור;

(8) תושב ישראל שהכנסתו נצמחה, הופקה או נתקבלה באזור.";

(ג) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) תקנות שהותקנו לפני יום התחילה, לפי סעיף 192 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968, כנוסחו לפני יום התחילה –

(1) לענין מי שאינו תושב ישראל באזור – בטלות, למעט תקנות שהותקנו לענין פרק ה', ואולם לא יראו כתאונת עבודה תאונה שאירעה לאחר יום התחילה בדרך לעבודה וממנה, אם אירעה מחוץ לישראל;

(2) ימשיכו לעמוד בתוקפן לגבי המנויים בפסקאות (2) עד (8) בסעיף קטן (ב)."

10. בחוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972¹⁶, סעיף 19 – בטל.

תיקון חוק המזונות (הבטחת תשלום) – מס' 2

פרק ו': ביטוח בריאות ממלכתי

11. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994¹⁷ –

תיקון חוק ביטוח בריאות ממלכתי – מס' 7

(1) בסעיף 4(ג), במקום "תרשום" יבוא "תקבל";

(2) אחרי סעיף 4 יבוא:

4א. בקשה לרישום בקופת חולים, הודעה על מעבר בין קופות החולים, והודעה בדבר ביטול הודעה על מעבר כאמור, לפי סעיפים 4 ו-5, יוגשו באופן בלעדי לבנק הדואר או לגוף אחר שיקבע שר הבריאות בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה ועם השר הממונה על אותו גוף לפי הענין (בסעיף זה – הגוף המבצע); שר הבריאות בהסכמת שר האוצר ובהסכמת השר הממונה על הגוף המבצע, לפי הענין, יקבע את גובה התשלום אשר הגוף המבצע יהיה רשאי לגבות בעד הטיפול כאמור ואשר ישמש למימון פעולות אלה.";

¹⁶ סיח התשל"ב, עמ' 87.

¹⁷ סיח התשנ"ד, עמ' 156; התשנ"ה, עמ' 50; התשנ"ו, עמ' 253; התשנ"ז, עמ' 22.

(3) בסעיף 5 -

(א) בסעיף קטן (ג), במקום "הרישום בקופת החולים הקולטת יכנס" יבוא "הקבלה בקופת החולים הקולטת תיכנס";

(ב) בסעיף קטן (ו), אחרי "כללים ונהלים" יבוא "לענין ביצוע האמור בסעיף 4א";

(4) בסעיף (א)7, בהגדרה "סל שירותי הבריאות", בסופה יבוא "בכפוף לאמור בסעיף 8";

(5) בסעיף 8 -

(א) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) (1) קופת חולים רשאית להציע:

(א) הוספה לסל שירותי הבריאות שבתוספת השניה ובצו לפי סעיף קטן (ז) (להלן - התוספת והצו);

(ב) גריעה של הוספה שנוספה כאמור בפסקת משנה (א);

(ג) תשלומים שיחולו על החברים בקופת חולים עבור הסל שבתוספת ובצו, השונים מהתשלומים שבתוספת ובצו, וכן תשלומים עבור שירותים שהוספו כאמור בפסקת משנה (א).

(2) בשינויים כאמור בפסקה (1) יתקיימו עקרונות אלה:

(א) אין בהם כרי להביא לדחיה של חברים על רקע מצבם הכלכלי או הבריאותי;

(ב) תשלומי החברים, בין כהשתתפות עצמית ובין כתשלום עתי קבוע, יהיו אחידים ובלתי מפלים, ובלא תלות בהכנסות החברים;

(ג) נקבעו תשלומי חברים שאינם מפורטים בסל שבתוספת ובצו, ייקבעו ביחס אליהם הנחות או פטורים לחברים בקבוצות האלה:

(1) חבר שטרם מלאו לו 18 שנים;

(2) חבר שמלאו לו 65 שנים;

(3) חבר, בן זוגו וילדו שמשתלמת בעדם גמלה לפי חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980¹⁸;

(4) חבר והתלויים בו שמשתלמת בעדם גמלה לפי פרק ט' לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995;

(5) חבר שהוא זוכה כהגדרתו בסעיף 1 לחוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972, שמשתלם בעדו תשלום לפי החוק האמור;

(6) חולה במחלה כרונית;

¹⁸ ס"ח התשמ"א, עמ' 30.

(7) חבר במשפחה אשר לה 4 ילדים או יותר; לענין זה, "משפחה" – יחיד ובן זוגו וילדיהם עד גיל 18, או יחיד וילדיו עד גיל 18, הרשומים בקופת חולים אחת;

(8) חבר שהוא עולה חדש, ב־12 החודשים הראשונים לאחר עלייתו לישראל;

(ד) שר הבריאות ושר האוצר רשאים להוסיף קבוצות אוכלוסייה שיהיו זכאיות להנחה לפי פסקת משנה (ג), ובלבד שנמצא מקור מימון להנחות אלה.

(2א) שינוי כאמור בסעיף קטן (א1) טעון אישור שר הבריאות; שר הבריאות רשאי להתנגד לשינוי, אם יש בו כדי לפגוע בבריאות הציבור או אם הוא אינו עומד בעקרונות המפורטים בסעיף קטן (א1); כל החלטה על שינוי בתשלומי החברים בקופת חולים, לפי סעיף קטן (א1), טעונה גם אישור של ועדת הכספים של הכנסת.

(3א) בקשה לשינוי יכול שתוגש פעם בשנה או יותר, במועדים שיקבע שר הבריאות; החלטת שר הבריאות בבקשה לאישור השינוי תינתן תוך 60 ימים ממועד הגשתה על ידי קופת החולים.

(4א) קופת חולים תפרסם הודעה על שינויים שאושרו לפי סעיף זה, בהתאם לכללים שקבע שר הבריאות; שר הבריאות יקבע כללים גם לפרסום של השירותים והתשלומים המחייב את קופת החולים (להלן – סל השירותים והתשלומים של הקופה).

(5א) שינוי שאושר בידי שר הבריאות לפי סעיף זה, יחול על חברי קופת החולים החל ביום ה־30 לאחר פרסום ההודעה לפי סעיף קטן (4א).

(6א) שר הבריאות, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע תקרה שנתית להכנסות קופת חולים מתשלומי חברים, כשיעור מחלקה של כל קופה במקורות המימון לפי פסקאות (1) עד (5) של סעיף 13(א), וכן תקרת תשלום שנתית למשפחה; לענין זה, "משפחה" – כהגדרתה בסעיף קטן (א1) (7X2X1א).

(ב) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "הוספה או גריעה כאמור יחולו גם על סל השירותים והתשלומים של כל קופת חולים";

(ג) סעיף קטן (1) – בטל;

(ד) בסעיף קטן (2X1), המילים "או לשנות את התשלומים בעדן" – ימחקו.

(ה) בסעיף קטן (ח), במקום "בסל השירותים הבסיסי", כמפורט בתוספות השניה והשלישית לרבות תשלומי החובה הנזכרים בהן, וכמפורט בצו לפי סעיף קטן (1) יבוא "בסל שירותי הבריאות או בסל השירותים והתשלומים של הקופה";

(6) במקום סעיף 10 יבוא:

10. (א) קופת חולים רשאית להציע לחבריה תכניות לשירותי בריאות נוספים שאינם כלולים בסל השירותים והתשלומים של הקופה (להלן – תכנית לשירותים נוספים), בין בעצמה ובין באמצעות חברה־בת בשליטה מלאה (להלן בסעיף זה – הקופה); תכנית לשירותים נוספים, וכל שינוי בה, טעונים אישור שר הבריאות.

"שירותי בריאות נוספים"

(ב) תכנית לשירותים נוספים תוצע לחברי הקופה כהסדר
של איוון משותף הרדי בלבד, בכפוף לכללים הבאים:

(1) השירותים שבתכנית יינתנו אך ורק במסגרת
המקורות שנגבו לענין זה ממי שהצטרף לתכנית (להלן –
עמיתים);

(2) הקופה רשאית לשנות, מעת לעת, את זכויות
העמיתים בתכנית ואת תשלומי העמיתים;

(3) התכנית תהיה למתן שירותים בפועל בלבד, בירי
הקופה או באישורה, למעט שירותי סיעוד, ולא תכלול
מתן פיצוי כספי לעמית כתחליף לשירות.

(ג) (1) קופת חולים תצטרף לתכנית כל חבר המבקש
להצטרף לתכנית, ללא קשר למצבו הבריאותי או
הכלכלי, ולא תגביל את הצטרפותו או את זכויותיו בעת
הצטרפותו בתנאי כלשהו, למעט תקופות אכשרה
סבירות, שייקבעו לגבי כלל העמיתים בתכנית לענין מתן
שירותים שונים במסגרתה, ובלבד שלא תיקבע תקופת
אכשרה כאמור לענין שירותים שהיו כלולים בסל
השירותים והתשלומים של הקופה לגבי מי שהיה חבר
בקופה והצטרף לתכנית לא יאוחר משנה אחת אחרי
השינוי בסל השירותים והתשלומים של הקופה;

(2) הקופה רשאית לקבוע, לענין תקופות אכשרה
כאמור בפסקה (1), הוראות שונות לגבי מעבר מתכנית
של קופה אחרת.

(ד) בכפוף לאמור בסעיף קטן (ג), קופת חולים לא תפלה בין
עמיתים בתכנית, בין בעת ההצטרפות אליה ובין במתן השירותים
במסגרתה.

(ה) מחיר התכנית יהיה אחיד לכל קבוצת גיל, ללא תלות
במספר שנות החברות בתכנית, או במצבו הבריאותי או הכלכלי
של העמית.

(ו) קופת חולים תיתן את שירותי הבריאות הנוספים
במסגרת התכנית באופן שהוצאותיה, ככל שנה, לא יעלו על
הכנסותיה מתשלומי העמיתים.

(ז) סמכויות הפיקוח והבקרה לפי חוק זה יחולו על הקופה
גם לענין מתן שירותי הבריאות הנוספים לפי סעיף זה; ראה שר
הבריאות כי לא עמדה הקופה בתנאים שבסעיף זה או מצא פגם או
ליקוי במתן שירותים לפי התכנית, דרך כלל או לענין מסוים, רשאי
הוא, לאחר שנתן לקופה הזדמנות להשמיע את טענותיה, להורות
על תיקון הליקוי וכן, אם הליקויים לא תוקנו, להורות לקופה
להימנע מצירוף עמיתים חדשים לתכנית, עד לתיקון הליקויים
להנחת דעתו.

(ח) שר הבריאות רשאי לקבוע כללים בכל הקשור להפעלה
ראויה של תכניות לפי סעיף זה, לרבות לענין פרסום זכויות

העמיתים בתכנית, הודעה על שינויים שאושרו בה וקביעת מועד תחילתם של השינויים; כן רשאי שר הבריאות לקבוע כללים בדבר החובה של קופת חולים לנהל חשבונות ולדווח דיווח כספי בקשר למתן שירותים לפי התכנית, וזאת מבלי לגרוע מהוראות כל דין; ספרי החשבונות, הדוחות והמאזנים הכספיים הקשורים למתן השירותים לפי התכנית יתנהלו בנפרד ובאופן שניתן להבחין בין שירותים אלה לבין שאר הפעילות הכספית של קופת החולים”;

(7) בסעיף 13(א), בפסקה (5) בסופה, במקום “של שירותי הבריאות” יבוא “הסל לקופות בניכוי סכום שייחשב לענין זה כמקור המימון לפי פסקה (6); הסכום שינוכה כאמור יעמוד בשנת 1997 על סך של 687 מיליון שקלים חדשים במחירי מדר יוקר הבריאות הממוצע לשנת 1995, והוא יעודכן מדי שנה בשיעור עדכון עלות הסל לקופות”;

(8) בסעיף 21(א), בסופו יבוא “ולא תתנה מתן שירותים הכלולים בסל השירותים שלה בהצטרפות או בחברות בתכנית לשירותים נוספים לפי סעיף 10”;

(9) בסעיף 29ב -

(א) בסעיף קטן (ב) -

(1) במקום פסקה (2) יבוא:

“(2) דרכי פרסום, שיווק וקידום מכירות של קופת חולים וכן היקף ההוצאה השנתית שרשאית קופה להוציא לענין זה”;

(2) בפסקה (3), אחרי “קביעת מחירים” יבוא “בכפוף לאמור בסעיף קטן (ג); לענין כללים לפי פסקה זו רשאי השר להתחשב בין היתר, גם בגודל האוכלוסיה בישוב ובהרכבה, במספר המרפאות הפועלות בו, ובהשפעה העשויה להיות לתוספת התשתיות על היקף ההוצאה הציבורית לבריאות” ואחרי “ומבנים”, בהגדרה “תשתיות”, יבוא “לרבות מרפאות כהגדרתן בסעיף 34 לפקודת בריאות העם, 1940”¹⁹;

(3) אחרי פסקה (3) יבוא:

“(4) עסקאות בין הקופה לתאגיד קשור או עם בעל ענין; לענין זה - “בעל ענין” - כמשמעותו בחוק ניירות ערך, התשכ”ח-1968;

“תאגיד קשור” - כהגדרתו בסעיף 96א לפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ”ג-1983²⁰, וכן תאגיד שהחברות בו מותנית בחברות בקופת חולים”;

(ב) בסופו יבוא:

(ג) (1) בישוב שאוכלוסייתו אינה עולה על 5,000 תושבים, לא תפעל יותר ממרפאה אחת; בישוב שאוכלוסייתו אינה עולה על 10,000 תושבים לא יופעלו יותר משתי מרפאות; שר הבריאות רשאי לקבוע כי לענין זה יראו כמה ישובים סמוכים כישוב אחד; בסעיף זה, “מרפאה” - מבנה בהחזקת קופת חולים שבו ניתנים שירותי בריאות לפי חוק זה.

¹⁹ ע”ר 1065, תוס’ 1, עמ’ (ע) 191 (א) 239; ס”ח התשנ”ז, עמ’ 147.

²⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 37, עמ’ 761.

(2) שר הבריאות יקבע את הקופה או הקופות שיפעילו את המרפאה או המרפאות בישוב כאמור בפסקה (1), לתקופה שיקבע מראש; בחירת הקופה תיעשה באמצעות מכרז, בהתאם לכללים שיקבע שר הבריאות בהסכמת שר האוצר.

(3) בישוב שביום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998) היו קיימות בו מרפאות שלא בהתאם להוראות פסקה (1), רשאי שר הבריאות לפעול להתאמת מספר המרפאות להוראות האמורות; פעולה כאמור תיעשה בהתאם להוראות פסקה (2) לאחר התייעצות עם קופות החולים.

(4) הקופה שתיבחר תיתן במרפאה שירותים לחברי כל קופות החולים בהתאם לסל השירותים והתשלומים של הקופה שבהם הם חברים.

(5) שר הבריאות רשאי לבטל החלטה כאמור בפסקה (2) לפני תום התקופה שנקבעה, אם הפרה הקופה תנאי שנקבע במכרז או אם אינה מספקת לכלל התושבים בישוב את השירותים שלהם הם זכאים, ברמה נאותה וללא הפליה.

(10) בסעיף 37, בסעיף קטן (ה), אחרי "הוראות" יבוא "לפי".

(11) בסעיף 40 -

(א) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) המוסד רשאי להעביר לבנק הדואר או לגוף שייקבע לפי סעיף 44, מידע הדרוש לו לביצוע תפקידיו לפי הסעיף האמור";

(ב) בסעיף קטן (ו), במקום "רשאי" יבוא "וכן בנק הדואר או גוף אחר שייקבע לפי סעיף 44 רשאים";

(12) בסעיף 47 -

(א) בסעיף קטן (א), בסוף פסקה (5) יבוא "או הפלה בין זכאים במתן שירותים כאמור";

(ב) בסעיף קטן (ב)4, במקום "32(א1)" יבוא "10(ז) ו-32(א1)";

(13) בסעיף 52, פסקה (4) - תימחק;

(14) בסעיף 70(א), במקום "תקופה של שלוש שנים מיום תחילתו" יבוא "התקופה שמתחילתו ואחרי של חוק זה" יבוא "ועד יום ר' בתמוז התשנ"ח (30 ביוני 1998), למעט לענין מתן שירותי בריאות נוספים לפי סעיף 10 למצטרפים חדשים אחרי יום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998)".

12. בחוק בנק הדואר, התשי"א-1951²¹, בסעיף 2(ב), בסופו יבוא:

"(ד) טיפול בבקשות והודעות של חברים בקופות חולים לענין רישום, מעבר וביטול, בהתאם לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994".

²¹ סיח התשי"א, עמ' 219.

13. בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א-1981²², בסעיף 95, במקום הסיפה החל במילים "בכל הנוגע" יבוא "לענין שירותים רפואיים שהיא נותנת לפי החוק האמור לרבות שירותים נוספים בהתאם לסעיף 10 בחוק האמור."

14. בפקודת בריאות העם, 1940 -

(1) במקום סעיף 26 יבוא:

26. בבית חולים המתנהל בידי מי שאיננו רופא בעל רשיון ימונה מנהל רפואי שהוא רופא בעל רשיון, אשר ייעץ למנהל בנושאים הרפואיים של בית החולים.;

(2) בסעיף 65ב, בסופו יבוא:

"(6) הענקת רשיון לפי סעיף קטן (4) למכשיר המצוין בתוספת ג', תיעשה באמצעות מכרז, בהתאם לכללים שיקבע שר הבריאות בהסכמת שר האוצר, לרבות לענין תקופת הרשיון; השרים רשאים בצו לשנות את התוספת."

(3) אחרי תוספת ג' יבוא:

"תוספת ד"

(סעיף 65ב(6))

1. סורק בתהודה מגנטית - NUCLEAR MAGNETIC RESONANCE (NMR).

15. (א) בסעיף זה -

"בית חולים ציבורי כללי" - בית חולים ממשלתי כללי, בית חולים כללי שבבעלות קופת חולים וכן כל בית חולים כללי שהינו תאגיד שהוא מוסד ציבורי כמשמעותו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה²³; לענין זה, "בית חולים ממשלתי" - לרבות פעילות המתבצעת בו בידי תאגיד בריאות, כהגדרתו בסעיף 22 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985;

"מחיר שירותי בריאות" - מחירי יום אשפוז ושירותים אמבולטוריים ודירפנציאליים בבתי חולים ציבוריים כלליים, כפי שנקבע מעת לעת בהיתר לפי חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996;

"תוספת ריאלית" - לאחר עדכון מחירי שירותי הבריאות;

"תקרת צריכה בסיסית פרטנית במחיר מלא" - הסכום המקסימלי השנתי שנקבע לתשלום במחיר מלא מקופת חולים לבית חולים ציבורי כללי לשנת 1997, בהתאם לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 1997), התשנ"ז-1996²⁴;

"תקרת צריכה בסיסית כוללת במחיר מלא" - תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית במחיר מלא של כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים;

"תקרת צריכה לקופה במחיר מלא" - תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית במחיר מלא לכל קופת חולים בכל אחד מבתי החולים הציבוריים הכלליים, בתוספת 1% לשנת 1998, או בתוספת בשיעור אחר שקבעו שר הבריאות ושר האוצר לאותה קופה ביחס לכל בתי החולים, בצו לפי סעיף קטן (ג);

²² ס"ח התשמ"א, עמ' 208.

²³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

²⁴ ס"ח התשנ"ז, עמ' 16.

"תקרת צריכה כוללת במחיר מלא" – תקרת הצריכה הבסיסית הכוללת במחיר מלא בתוספת ריאלית של 1% בשנת 1998.

(ב) קופת חולים תשלם עבור שירותים שצרכה בבית חולים ציבורי כללי בשנת 1998, כמפורט להלן:

- (1) עד לתקרת הצריכה לקופה במחיר מלא – לפי מחירי שירותי הבריאות;
- (2) מעל לתקרת הצריכה לקופה במחיר מלא – לפי מחצית מחירי שירותי הבריאות.

(ג) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע בצו, תוך שלושים ימים מכניסתו לתוקף של חוק זה, את שיעור התוספת לענין תקרת הצריכה לקופה במחיר מלא לכל קופת חולים, ושיעור זה יחול ביחס לצריכה של שירותי בריאות בידי אותה קופה בכל אחד מבתי החולים הציבוריים הכלליים, ובלבד שסך כל הצריכה השנתית במחיר מלא של כל קופות החולים בכלל בתי החולים הציבוריים הכלליים, לא יעלה על תקרת הצריכה השנתית הכוללת במחיר מלא; בקבעם את התוספת האמורה, רשאים השרים לשקול, בין היתר, את אלה:

- (1) שינויים שחלו במספר החברים המשוקלל של הקופה;
- (2) אפיוני צריכה בפועל של שירותי בריאות או שירותי בריאות מסוימים של הקופה בכלל בתי החולים בשנים קודמות;

לענין סעיף זה, "שיעור התוספת" – לרבות תוספת בשיעור שלילי.

(ד) חלה חריגה בצריכה של קופת חולים מבית חולים ציבורי כללי, מעבר לתקרת הצריכה לקופה במחיר מלא באותו בית חולים – יהיו תשלומי קופת החולים לבית החולים כאמור בסעיף קטן (ב)2.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו ביחס לשירותים שצרכה קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי עד ליום י"ב בטבת התשנ"ט (31 בדצמבר 1998).

16. (א) (1) תאגיד בריאות, כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 (להלן – חוק יסודות התקציב), כנוסחו בסעיף 2(3) לחוק זה, אשר עד ליום ד' באייר התשנ"ח (30 באפריל 1998) לא קיבל אישור בהתאם לסעיף 31 לחוק האמור, כנוסחו בסעיף 2(7) לחוק זה, לפעול בבית חולים ממשלתי בהתאם לכללים שנקבעו לפי הסעיף האמור, יחדל מפעילותו בבית החולים לרבות מכוח התקשרויות למתן שירותי בריאות בתוך תחומי בית החולים או תוך שימוש במתקניו, עד לא יאוחר מיום ט' באלול התשנ"ח (31 באוגוסט 1998), והתקשרויות לביצוע פעילויות כאמור יהיו בטלות לאחר המועד האמור.

(2) כללים לפי סעיף 31(ב) לחוק יסודות התקציב, כנוסחו בסעיף 2(7) לחוק זה, יותקנו מיום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998) ומועד תחילתם יהיה עד לא יאוחר מיום ט' באלול התשנ"ח (31 באוגוסט 1998).

(ב) (1) בקשה לרישום בקופת חולים, הודעה על מעבר בין קופות החולים והודעה בדבר ביטול הודעה על מעבר כאמור, לפי סעיפים 4 ו-4א לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 (בסעיף זה – חוק ביטוח בריאות), כנוסחם בסעיף 11(1) ו-2 לחוק זה, ולפי סעיף 5 לחוק ביטוח בריאות, יוגשו לבנק הדואר החל במועדים המפורטים להלן, לפי הענין:

(א) בקשה לרישום בקופת חולים – החל ביום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998):

(ב) הודעה על מעבר מקופת חולים אחת לאחרת, וכן הודעה בדבר ביטול הודעה על מעבר כאמור – החל ביום ג' באדר התשנ"ח (1 במרס 1998).

(2) בתקופה שמיום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998) ועד יום ב' באדר התשנ"ח (28 בפברואר 1998) יחולו הוראות אלה:

(א) על אף הוראות סעיף 5 לחוק ביטוח בריאות, תושב לא יהיה רשאי להגיש הודעה על מעבר מקופת חולים אחת לקופת חולים אחרת;

(ב) ניתנה הודעה על מעבר לקופת חולים אחרת עד ליום ב' בטבת התשנ"ח (31 בדצמבר 1997), תימסר הודעה בדבר ביטולה רק עד ליום ג' בשבט התשנ"ח (30 בינואר 1998) לקופת החולים הקולטת, בטופס שקבע המוסד לביטוח לאומי (להלן – המוסד);

(ג) קופת חולים תעביר למוסד, עד ליום ה' בשבט התשנ"ח (1 בפברואר 1998), את ההודעות בדבר ביטול הודעות על מעבר לאותה קופת חולים, שנתקבלו אצלה עד ליום ג' בשבט התשנ"ח (30 בינואר 1998); הודעה על מעבר מקופת חולים אחת לאחרת והודעה בדבר ביטול הודעה על מעבר כאמור, שלא תימסר למוסד על ידי קופת חולים עד למועד האמור, יהיו חסרי תוקף; על הודעות כאמור יחולו הוראות סעיף 5ב לחוק ביטוח בריאות;

(ד) על אף הוראות סעיף 5(ג) לחוק ביטוח בריאות, רישום בקופת חולים קולטת, לפי הודעה על מעבר מקופת חולים אחת לאחרת, שניתנה עד ליום ד' באייר התשנ"ח (30 באפריל 1998), ייכנס לתוקף ביום ז' בתמוז התשנ"ח (1 ביולי 1998).

(ג) על אף הוראות סעיף 8(א3) לחוק ביטוח בריאות, כנוסחו בסעיף 11(5) לחוק זה, רשאית קופת חולים להגיש בקשה לאישור השינוי לפי הסעיף האמור לראשונה בשנת 1998, עד יום ד' בניסן התשנ"ח (31 במרס 1998).

(ד) (1) תחילתו של סעיף 10 לחוק ביטוח בריאות, כנוסחו בסעיף 11(6) לחוק זה, ביום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998), ותכניות לפי הסעיף האמור יוגשו לראשונה עד יום ד' בניסן התשנ"ח (31 במרס 1998); על עמיתים תחול התכנית החל במועד האמור כפי שתאושר בהתאם לסעיף 10, למפרע מיום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998) או מיום הצטרפותם, לפי המאוחר, ללא תשלומי השבה מצד אחד למשנהו.

(2) קופת חולים שהציעה לחבריה ביטוח משלים כמשמעותו בסעיף 10 לחוק ביטוח בריאות, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, שלא בהתאם לסעיף 10 האמור, כנוסחו בסעיף 11(6) לחוק זה (להלן – הדין החדש), תתאים את ההסכמים או ההסדרים עם החברים לענין זה להוראות הדין החדש, עד יום ו' בתמוז התשנ"ח (30 ביוני 1998); הסכמים או הסדרים שלא ניתן להתאימם לדין החדש לא יחודשו במועד פקיעתם.

(3) היה מועד פקיעתן של הוראות בהסכמים או בהסדרים שלא ניתן להתאימם כאמור בפסקה (2), אחרי יום י"ב בטבת התשנ"ט (31 בדצמבר 1998), תעביר הקופה את הנכסים וההתחייבויות לענין הוראות כאמור למבטח בהגדרתו בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א-1981, שהסכים לכך.

(4) לא פעלה קופת חולים כאמור בפסקה (3). רשאי בית המשפט המחוזי, לבקשת המנהל, כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות, למנות כונס נכסים לביצוע האמור, שיפעל בהתאם להוראות שיקבל מבית המשפט.

פרק ז': רשויות מקומיות

17. בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992²⁵, בסעיף 9 -

(1) בסעיף קטן (א), במקום "השרים יקבעו בתקנות באישור ועדת הכספים של הכנסת, לכל שנת כספים" יבוא "השרים יקבעו בתקנות", ובסופו יבוא "הסכומים המרביים והמזעריים יעודכנו לכל שנת כספים בהתאם לנוסחאות שייקבעו בתקנות";

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) רשות מקומית תקבע את סכומי הארנונה הכללית לכל שנת כספים, בהתאם לכללים שייקבעו בתקנות לפי סעיפים (ב) ו-9(א) ובאופן שבכל שנה יעודכנו סכומי הארנונה בהתאם לנוסחה שיקבעו השרים בתקנות, ואשר תביא בחשבון מקדם התייעלות; לענין זה, "מקדם התייעלות" - שיעור ההפחתה מן העדכון כפי שיקבעו השרים, דרך כלל או לסוגים של רשויות מקומיות, לשם התייעלות; בתקנות כאמור יכול שייקבע כי -

(1) רשות מקומית רשאית להעלות את סכומי הארנונה הכללית, דרך כלל או לסוג נכסים, בשיעור גבוה מן האמור, ובלבד שהעלאת ארנונה בשל נכס שאינו מבנה מגורים תותנה בהעלאת ארנונה בשל נכס מסוג מבנה מגורים, בהתאם לנוסחה שתיקבע בתקנות;

(2) רשות מקומית רשאית להטיל ארנונה שלא בהתאם לכללים כאמור, ובלבד שקיבלה לכך אישור השרים; תחילתו של האישור בראשית שנת הכספים שבשלה הוא ניתן; שר הפנים או מי שהוא הסמיך לכך יודיע לוועדת הכספים של הכנסת על מתן האישור";

(3) בסופו יבוא:

"(ד) תקנות לפי סעיף זה יותקנו באישור ועדת הכספים של הכנסת."

18. בפקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין)²⁶, בסעיף 3, לפני פסקה (ב) יבוא:

"(א) (1) בשל נכסים בתחומי רשויות מקומיות, שחל עליהם סעיף 3(ב) תשולם ארנונה כללית, בכל שנת כספים, בשיעור הקבוע בפסקה (3) מהארנונה הכללית שהיתה משולמת ברשות המקומית אלמלא הוראת סעיף 3(ב) האמור, והכל בהתאם לסכומים ולסוגי הנכסים הנוהגים באותה רשות מקומית, באופן שלא ייקבע סיווג נפרד לנכסי מדינה; באין סיווג מתאים - יחול הסיווג הדומה ביותר.

(2) בשל הנכסים האמורים בפסקה (1), לא תשולם אגרת סילוק אשפה או כל אגרה אחרת, המשולמת לרשות המקומית בידי מי שפטור מתשלום ארנונה כללית, ובלבד ששכום הארנונה הכללית בכל שנת כספים, בשל נכס מסוים מן

²⁵ ס"ח התשנ"ג, עמ' 10.

²⁶ ע"ר 792, תוס' 1, עמ' (ע) 27 (א) 31; ס"ח התשנ"ו, עמ' 22.

הנכסים האמורים, לא יפחת מסכום האגרות כאמור, ששולם בפועל לרשות המקומית בשנת 1994 בשל אותו נכס, בתוספת שיעורי העדכון שנקבעו, מדי שנה, בתקנות לפי פרק ד' לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה, להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992.

(3) שיעור הארנונה הכללית בהתאם לפסקה (1) יהיה -

(א) לגבי נכסים שמחזיקים בהם משרד הבטחון או צבא הגנה לישראל או מטעמם, לרבות יחידות הסמך שלהם - 30%;

(ב) לגבי נכסים המשמשים בתי חולים או מרפאות - 45%;

(ג) לגבי נכסים אחרים - 55%.

19. חוק לתיקון פקודת מסי העיריה ומסי הממשלה (פטורין) (מס' 6), התשנ"ב-1992²⁷ - בטל.

ביטול חוק לתיקון פקודת מסי העיריה ומסי ממשלה (פטורין) (מס' 6)

20. (א) על אף הוראת סעיף 9(ב) לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, לא ייגרע מתוקפן של תקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות בשנת 1998), התשנ"ח-1997²⁸ (להלן - תקנות הארנונה), בשל האיחור שבהתקנתן בלבד.

תוקף תקנות וצווי ארנונה

(ב) על אף האמור בכל דין, רשאית מועצת רשות מקומית לקבל החלטה בדבר הטלת ארנונה לשנת הכספים 1998, או לתקן החלטה שקיבלה, ככל שיידרש להתאמתה לתקנות הארנונה עד ליום ג' בשבט התשנ"ח (30 בינואר 1998); התקבלה החלטה כאמור, יהיה תחילת תוקפה ביום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998).

(ג) החלטה כאמור בסעיף קטן (ב) תפורסם, על אף האמור בכל דין, לא יאוחר מיום א' באדר התשנ"ח (27 בפברואר 1998).

21. בפקודת העיריות²⁹, במקום סעיף 129 יבוא:

תיקון פקודת העיריות - מס' 66

129. (א) ראש העיריה וסגן ראש העיריה שנבחרו לפי חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש רשות וסגניו וכהונתם), התשל"ה-1975³⁰ (להלן - חוק הבחירה הישירה), רשאים לקבל שכר ותנאי שירות מקופת העיריה, בכפוף לאישור השר ובהתאם לתנאים ולשיעורים שקבע.

משכורת ראש העיריה וסגניו

(ב) תנאים כאמור בסעיף קטן (א) יכול שיכללו הוראות בדבר מספר הסגנים הרשאים לקבל שכר ותנאי שירות, וכן בדבר אי-תשלום שכר ותנאי שירות מקופת העיריה לראש העיריה או לסגן ראש העיריה, שנבחר במהלך תקופת כהונתה של המועצה במקום מי שחדל לכהן.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), לא יקבע השר תנאים לאי-תשלום שכר ותנאי שירות לראש עיריה או לסגן ראש עיריה, שנבחר במהלך כהונתה של המועצה במקום מי שחדל לכהן, בהתקיים כל אלה:

(1) הסכם בדבר חילופי ראש העיריה או הסגן הונח על שולחן המועצה, תוך 45 ימים מהיום שראש העיריה הראשון בכל תקופת כהונת מועצה, התחיל לכהן;

²⁷ סיח התשנ"ב, עמ' 43.

²⁸ קית התשנ"ח, עמ' 96.

²⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

³⁰ סיח התשל"ה, עמ' 211.

(2) ראש העיריה, ובחילופי סגן, כל אחד מהסגנים, הן מי שחדל מכהונתו והן מי שנבחר במקומו, כיהן בתפקידו לפחות 28 חודשים;

(3) מספר הסגנים המתחלפים במהלך תקופת כהונתה של המועצה אינו עולה על –

(א) בעיריה שמספר תושביה אינו עולה על 250,000 – שני סגנים וביניהם מי שנבחר לסגן ממלא מקום ראש העיריה, לפי חוק הבחירה הישירה (להלן בסעיף זה – סגן ממלא מקום);

(ב) בעיריה שמספר תושביה עולה על 250,000 – שלושה סגנים וביניהם מי שנבחר לסגן ממלא מקום.

(ד) (1) התחלף ראש עיריה או סגן ראש עיריה והתקיימו התנאים האמורים בפסקאות (1) עד (3) של סעיף קטן (ג), יהיה זכאי לתנאי פרישה וגמלאות עבור תקופת כהונתו רק מי שכיהן ראשון במהלך תקופת כהונתה של המועצה כראש עיריה או כסגן ראש עיריה, אלא אם כן בהסכם האמור בסעיף קטן (ג) נקבע כי ראש עיריה או סגן ראש עיריה, שנבחר במקום מי שחדל מכהונתו, יהיה זכאי לתנאי פרישה וגמלאות עבור תקופת כהונתו במקום מי שכיהן ראשון כאמור.

(2) ראש עיריה או סגן ראש עיריה, שאינו זכאי לתנאי פרישה וגמלאות לפי פסקה (1), יהיה זכאי למענק עבור תקופת כהונתו בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (גמלאות לראש רשות וסגניו), התשל"ז-1977³¹, והחלטות שהתקבלו לפיו.

(ה) בסעיף זה, "שכר ותנאי שירות" – שכר, תנאי פרישה וגמלאות, וכן כל הטבות כספיות אחרות הקשורות למילוי תפקידו של ראש העיריה או סגנו.

22. בפקודת המועצות המקומיות³², אחרי סעיף 35 יבוא:

35. (א) ראש מועצה מקומית וסגן ראש מועצה מקומית שנבחרו לפי חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש רשות וסגניו וכהונתם), התשל"ה-1975, או ראש מועצה אזורית שנבחר לפי חוק המועצות האזוריות (בחירת ראש המועצה), התשמ"ח-1988³³ (להלן בסעיף זה – ראש מועצה אזורית), וכן סגן ראש מועצה אזורית נבחרת, רשאים לקבל שכר ותנאי שירות מקופת המועצה בכפוף לאישור השר ובהתאם לתנאים ולשיעורים שקבע; בסעיף זה, "שכר ותנאי שירות" – שכר, תנאי פרישה וגמלאות, וכן כל הטבות כספיות אחרות הקשורות למילוי תפקידו של ראש המועצה או סגנו.

תיקון פקודת המועצות המקומיות - מס' 22

"משכורת ראש המועצה וסגניו"

³¹ סי"ח התשל"ז, עמ' 77.

³² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

³³ סי"ח התשמ"ח, עמ' 213.

(ב) תנאים כאמור בסעיף קטן (א) יכול שיכללו הוראות בדבר מספר הסגנים הרשאים לקבל שכר ותנאי שירות וכן בדבר אי-תשלום שכר ותנאי שירות מקופת המועצה לראש מועצה מקומית או לראש מועצה אזורית (להלן בסעיף זה – ראש מועצה) או לכל סגן מסגניהם, שנבחרו במהלך תקופת כהונתה של המועצה במקום מי שחדלו לכהן.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), לא יקבע השר תנאים לאי-תשלום שכר ותנאי שירות לראש מועצה או לסגן ממלא מקום ראש מועצה (להלן בסעיף זה – סגן), שנבחרו במהלך כהונתה של המועצה במקום מי שחדלו לכהן, בהתקיים כל אלה:

(1) הסכם בדבר חילופי ראש מועצה או סגן הונח על שולחן המועצה, תוך 45 ימים מהיום שראש המועצה הראשון בכל תקופת כהונת מועצה, התחיל לכהן;

(2) ראש המועצה, ובחילופי סגן, כל אחד מהסגנים, הן מי שחדל מכהונתו והן מי שנבחר במקומו, כיהן בתפקידו לפחות 28 חודשים.

(ד) (1) התחלף ראש מועצה או סגן והתקיימו התנאים האמורים בפסקאות (1) ו-(2) של סעיף קטן (ג), יהיה זכאי לתנאי פרישה וגמלאות עבור תקופת כהונתו רק מי שכיהן ראשון במהלך תקופת כהונתה של המועצה לראש מועצה או כסגן אלא אם כן בהסכם האמור בסעיף קטן (ב)(1) נקבע כי ראש המועצה או סגן שנבחר במקום מי שחדל מכהונתו, יהיה זכאי לתנאי פרישה וגמלאות עבור תקופת כהונתו, במקום מי שכיהן ראשון כאמור.

(2) ראש מועצה או סגן שאינו זכאי לתנאי פרישה ולגמלאות לפי פסקה (1) יהיה זכאי למענק עבור תקופת כהונתו בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (גמלאות לראש רשות וסגניו), התשל"ז-1977, והחלטות שהתקבלו לפיו.

23. חוק הרשויות המקומיות (גמול השתתפות בישיבות לחברי מועצה) התשנ"ה-1995³⁴ – בטל.

ביטול חוק הרשויות המקומיות (גמול השתתפות בישיבות לחברי מועצה)

פרק ח': שירותי הדת היהודיים

24. בחוק שירותי הדת היהודיים (נוסח משולב), התשל"א-1971³⁵ –

(1) בסעיף 7, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) המועצה תגבה אגרות עבור שירותי הדת שהיא מספקת, בהתאם לתקנות שיקבע השר לעניני דתות, בהסכמת שר האוצר.;"

(2) אחרי סעיף 7 יבוא:

7א. (א) מועצה תמנה רואה חשבון; מינויו של רואה חשבון והפסקת העסקתו טעונים אישור השר לעניני דתות וייעשו על פי הוראות סעיף זה וסעיפים 7ב עד 7ד.

תיקון חוק שירותי הדת היהודיים – מס' 9

³⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 120.
³⁵ ס"ח התשל"א, עמ' 130.

(ב) רואה החשבון לא יהיה עובד המועצה; תנאי העסקתו ייקבעו בידי המועצה, לפי הוראות סעיף זה.

(ג) רואה החשבון לא יהיה תלוי במועצה או קשור אליה, במישרין או בעקיפין, וישמור על אי-תלות בעבודתו המקצועית.

(ד) תשלום שכר טרחתו של רואה החשבון לא יותנה בתנאי כלשהו הקשור לאחריותו המקצועית, ולא ייקבע כל הסדר לשיפוי רואה החשבון בידי המועצה או מי מטעמה בשל חיוב שמקורו בהפרת אחריותו המקצועית של רואה החשבון או באי-קיום חובה המוטלת עליו לפי כל דין.

(ה) השר לעניני דתות ושר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, יקבעו בתקנות כללים בדבר מינוי רואה חשבון, תנאי כשירותו, אי-תלות, העדר ניגודי עניינים, שכרו ודרכי פעולתו וכן נוהל להפסקת העסקתו והגבלות על פיטוריו.

7. (א) מועצה תערוך דוחות כספיים שנתיים וחצי-שנתיים (להלן – דוחות כספיים); ראש המועצה וגזבר המועצה או אחד מחבריה, אם אין גזבר למועצה, יחתמו על הדוחות הכספיים; רואה החשבון יבקר את הדוחות הכספיים השנתיים ויסקור את הדוחות הכספיים החצי-שנתיים (להלן – דוחות מבוקרים). והם יידונו במועצה ויוגשו לשר לעניני דתות.

עריכת דוחות
כספיים

(ב) השר לעניני דתות ושר האוצר יקבעו את מתכונת הדוחות הכספיים, היקפם והפרטים הכלולים בהם וכן את המועד להגשת הדוחות המבוקרים לשר לעניני דתות.

7. (א) לצורך מילוי תפקידיו רשאי רואה החשבון, ככל עת, לעיין במסמכי המועצה ולדרוש מאת ראש המועצה, חבר המועצה או עובד המועצה, או מכל בעל תפקיד בה, כל מידע והסבר הדרושים לו, וכן רשאי הוא לדרוש כל מסמך של המועצה מאת המחזיק בו; רואה החשבון רשאי גם להשתתף בכל ישיבת מועצה שיידונו בה חשבונות שביקר או שמסר עליהם דין וחשבון, ולמסור כל הודעה או הסבר שנראה לו בנוגע לאותם חשבונות.

סמכויותיו,
חובותיו ואחריותו
של רואה חשבון

(ב) מי שנדרש כאמור בסעיף זה חייב למלא אחר הדרישה.

(ג) נודע לרואה החשבון, אגב עריכת הביקורת, על פעולות של המועצה שיש בהן משום סטייה מהוראות חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, או מהוראות חוק התקציב השנתי, ידווח על כך לראש המועצה ולשר לעניני דתות; קיבל ראש המועצה מידע כאמור בסעיף קטן זה, יזמן בהקדם ישיבת מועצה לדיון בנושאים שהובאו לידיעתו; התפטרות או פרישה של רואה החשבון מתפקידו או הפסקת העסקתו אין בהם כדי לפטור אותו מקיום חובתו לפי סעיף קטן זה.

(ד) (1) על פי הצעת רואה החשבון בפעולתו לפי סעיף זה, יפסול השר לעניני דתות כל פריט בחשבון שהוא בניגוד לדין, ויחייב בו את האדם ששילם או שהרשה את

התשלום הבלתי-חוקי; כן יחייב השר כל אדם האחראי לחשבון בכל סכום של חסר או הפסד שנגרמו בשל התרשלותו, או בכל סכום שהיה צריך להביא בחשבון ולא הביא.

(2) השר לעניני דתות רשאי, לפי שיקול דעתו, אם נתבקש לכך על ידי האדם שחויב, ועל אף היות הפסילה או החיוב נכונים וחוקיים, לבטל או להקטין את הפסילה ואת החיוב, אם ראה שלפי נסיבות המקרה ראוי לעשות כן.

(3) השר לעניני דתות יודיע את החלטתו בכתב לאדם אשר חויב כאמור, וכן יפרט את טעמי החלטתו בדבר הפסילה או החיוב; ההודעה תישלח במכתב רשום לפי מענו הידוע לאחרונה, והעתק ממנה יישלח במכתב רשום לראש המועצה.

(ה) חויב אדם כאמור בסעיף קטן (ד), רשאי הוא בתוך שלושים ימים מיום קבלת ההודעה, לבקש בכתב מהשר לעניני דתות לבטל או להפחית את החיוב; השר יודיע את החלטתו הסופית למבקש ולמועצה, לאחר שנתן למבקש הזדמנות להשמיע את טענותיו בפניו בעל-פה או בכתב, לפי רצון המבקש.

(ו) האדם שלחובתו נזקפה, בהחלטה סופית של השר לעניני דתות, הוצאה כאמור בסעיף קטן (ד), יהא חייב בתשלומה למועצה תוך שלושים ימים מיום שנשלחה אליו הודעה לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה), זולת אם בתוך הזמן האמור הגיש בקשה לבית משפט לביטול ההודעה; במקרה זה לא יפרע את החיוב אלא אם כן בית המשפט החליט על כך.

77. (א) השר לעניני דתות רשאי לדרוש מרואה החשבון, כל מידע, מסמך והסבר על פעולתו ועל פעולות המועצה שבידיעת רואה החשבון, וכן רשאי הוא לדרוש השלמות ותיקון ליקויים בחוות דעתו של רואה החשבון.

פעולות לפי דרישות השר והפסקת העסקה על ידי השר

(ב) ראה השר לעניני דתות כי המועצה אינה ממנה רואה חשבון או אינה מגישה דוחות כספיים במועדים או במתכונת הקבועים, כאמור בסעיפים 7א ו-7ב, רשאי הוא לעשות אחד או יותר מאלה:

(1) למנות רואה חשבון למועצה ולקבוע הוראות לפעולתו לרבות השכר שתשלם לו המועצה;

(2) לקבוע כי לא יועבר חלקה של הממשלה בתקציב המועצה כאמור בסעיף 11;

(3) לשלם, על חשבון המועצה, את שכרו של רואה החשבון.

(ג) השר לעניני דתות רשאי למנות למועצה גם רואה חשבון מטעמו שיבקר את הדוחות הכספיים, כולם או חלקם, כפי שיקבע השר, והוראות סעיף 7(א) ו-7(ב) יחולו.

(ד) השר לענייני דתות רשאי להפסיק את העסקתו של רואה חשבון אם מצא שרואה החשבון אינו ממלא את תפקידיו כראוי, או אם מצא שלא מתקיימים בו תנאי הכשירות הנדרשים לפי סעיף 7א(ה).”;

(3) בסעיף 5(ב), המילה “מועצה” – תימחק.

תיקון חוק
חובת המכרזים
- מס' 9

25. בחוק חובת המכרזים, התשנ”ב-1992 –

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

”מועצה דתית” – מועצה דתית שהוקמה מכוח חוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], התשל”א-1971.”;

(2) בסעיף 2, במקום “כל תאגיד ממשלתי וקופת חולים” יבוא “כל תאגיד ממשלתי, מועצה דתית וקופת חולים”.

תיקון חוק
הביקורת הפנימית
- מס' 3

26. בחוק הביקורת הפנימית, התשנ”ב-1992,³⁶ בסעיף 1, בהגדרה “גוף ציבורי” בסופה יבוא:

”(5) מועצה דתית שהוקמה מכוח חוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], התשל”א-1971.”

פרק ט': תקשורת

תיקון חוק
הבזק – מס' 18

27. בחוק הבזק, התשמ”ב-1982³⁷ –

(1) בסעיף 6א –

(א) בהגדרה “המועצה”, אחרי “לשירותי כבלים” יבוא “ולשירותי לוויין”;

(ב) ההגדרה “שירותים” – תימחק;

(2) בכותרת סימן ב' לפרק ב', אחרי “לשירותי כבלים” יבוא “ולשירותי לוויין”;

(3) בסעיף 6ב(א), המילים “תוך שלושים ימים מתחילתו של פרק זה” – יימחקו, אחרי “המועצה לשירותי כבלים” יבוא “ולשירותי לוויין”, והסיפה המתחילה במילה “עד” – תימחק;

(4) סימן ו' לפרק ב' – בטל;

(5) בסעיף 6ז –

(1) בסעיף קטן (א), במקום “16 או 6כה(1) עד (4)” יבוא “16, 6כה(1) עד (4) או 6מד”;

(2) אחרי סעיף קטן (י) יבוא:

”(יא) לענין סעיף זה, “תחנת שידור” – לרבות מיתקן שידור לוויני בהגדרתו בסעיף 6מג.”;

(6) אחרי סעיף 6מב יבוא:

³⁶ ס”ח התשנ”ב, עמ' 198; התשנ”ז, עמ' 246.
³⁷ ס”ח התשמ”ב, עמ' 218.

“אמצעי שליטה”, “בעל ענין” ו“מפיק ערוץ” - כמשמעותם בסעיף 6א;

“בעל רשיון לשידור לוויין” - מי שקיבל רשיון לפי פרק זה לשידור שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין;

“המועצה” - המועצה שנתמנתה לפי סעיף 6ב;

“מיתקן שידור לוויני” - מיתקן או התקן המשדר או המיועד לשידור שידור לוויני;

“מפיק ערוץ עצמאי” - מי שמבקש לעשות שימוש בערוץ מערוצי בעל רשיון לשידורי לוויין בהתאם להוראות סעיף 6ג, לשם שידור ערוצו באמצעות בעל רשיון לשידורי לוויין;

“ציווד קצה לוויני” - האמצעים לקליטת שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין, לרבות אמצעים המשמשים להפעלת שירותים דו־כיווניים והידודיים, המותקנים בחצריו של קולט השידורים;

“שידורים ארציים” - שידורים המיועדים על פי דין לקליטה ברחבי המדינה בפריסה ארצית;

“שידור לוויני” - הזנת מיתקן שידור לוויני בשידורי טלוויזיה המיועדים לציבור, לרבות באמצעות אחר;

“שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין” - שידורי טלוויזיה, שירותי חוץ ושמע ושירותים נלווים המיועדים לציבור, לרבות שירותים דו־כיווניים והידודיים המשודרים בצופן באמצעות לוויין והמיועדים לקליטה ישירה, מפוענחת, למנויים, בין בערוץ אחד ובין במערכת רבת ערוצים.

6מד. (א) לענין סעיף זה, “שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין” - כהגדרתם בסעיף 6מג ולרבות שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין שאינם משודרים בצופן או שהינם מיועדים לקליטה לא מפוענחת בידי כל אדם, בין אם הוא מנוי ובין אם לאו.

חובת רשיון

(ב) לא ישדר אדם בישראל שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין, הנקלטים בישראל והמיועדים בעיקרם לציבור בישראל או לחלק ממנו, אלא אם כן קיבל רשיון מאת השר לפי פרק זה או שהוא רשאי לעשות כן לפי כל דין.

(ג) אזרח ישראלי או תושב ישראל לא ישדר מחוץ לישראל, שידורי טלוויזיה; באמצעות לוויין הנקלטים בישראל והמיועדים בעיקרם לציבור בישראל או לחלק ממנו, אלא אם כן קיבל רשיון מאת השר לפי פרק זה או שהוא רשאי לעשות כן לפי כל דין; לענין זה, “אזרח ישראלי” - לרבות תאגיד הרשום בישראל.

(ד) לא יתקין, לא יפעיל ולא יקיים אדם מיתקן שידור לוויני, אלא אם כן קיבל לכך רשיון מאת השר לפי סעיף 4 ובהתאם לתנאיו.

(ה) הוראות פקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש],
התשל"ב-1972³⁰, יחולו על בעל רשיון לפי פרק זה.
6מ.ה. לענין סעיפים קטנים 6מ(ב) ו-ג) -

שידורים
המיועדים בעיקרם
לישראל

(1) שידורים שמחציתם לפחות הם בשפה העברית,
בדיבור, בדיכוב או בכתוביות, שידורים שבשעות צפיית
שיא יש בהם דרך כלל שידורים בשפה העברית כאמור,
או שידורים הכוללים דרך כלל תשדירי פרסומת
למוצרים או לשירותים המשווקים בעיקרם בישראל,
חזקה שהם מיועדים בעיקרם לציבור בישראל;

(2) שידור לווני שמקורו בישראל חזקה שהוא מיועד
בעיקרו לציבור בישראל, אלא אם כן הוכח להנחת דעתו
של השר שהשידורים, על פי מהותם ותוכנם, אינם
מיועדים בעיקרם לציבור בישראל.

6מ.ו. (א) השר רשאי, לאחר התייעצות עם המועצה, לתת רשיון
לשידורי לוויין למי שהגיש בקשה לרשיון ועמד בתנאים שנקבעו
לפי סעיף 6מח(א), ורשאי הוא להורות כי רשיון לשידורי לוויין יוענק
גם בדרך של מכרז; הורה השר כאמור, תהיה המועצה ועדת
המכרזים והשר רשאי להעניק רשיון לשידורי לוויין למי שבחרה
המועצה במכרז שפרסמה.

רשיון ומכרז

(ב) לבעל רשיון לשידורי לוויין לא תינתן בלעדיות לשידורי
טלוויזיה באמצעות לוויין, ואולם אם החליט השר ליתן רשיון בדרך
של מכרז, רשאי הוא לקבוע בתנאיו תקופה שלא תעלה על 5 שנים
שלגביה תינתן בלעדיות לכל מי שיזכה במכרז.

6מ.ז. לא יתן השר רשיון לשידורי לוויין אלא למי שמתקיימים בו
לפחות תנאים אלה:

כשירות לרשיון

(1) הוא אזרח ישראלי או תושב ישראל, או אם הוא
תאגיד רשום בישראל - אמצעי השליטה בו, במישרין או
בעקיפין, בשיעור שקבע השר בתקנות כאמור בסעיף
6מח(ג), מוחזקים בידי אזרח ישראלי או תושב ישראל;

(2) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת חומרתה או
נסיבותיה יש בה כדי למנוע, לדעת היועץ המשפטי
לממשלה, קבלת רשיון כאמור, ואם הוא תאגיד - מנהלו
או אדם שהוא בעל ענין בתאגיד לא הורשע כאמור.

6מ.ח. (א) השר, לאחר התייעצות עם המועצה, יקבע תנאים
למתן רשיון לשידורי לוויין, בין במכרז ובתנאיו, ובין בתקנות, לרבות
בנושאים המפורטים להלן, ורשאי הוא לקבוע תנאים נוספים:

הליכים ותנאים
למתן רשיון

(1) מתוך מגמה להביא לריבוי הגורמים המעורבים
בשידור משרדים לציבור - תנאים והגבלות בדבר
החזקה, העברה או רכישה של אמצעי שליטה במבקש

³⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 25, עמ' 506.

הרשיון לשידורי לוויין, לרבות בידי מי שמשרד שידורים לציבור לפי כל דין או מפיק ערוץ, בעל רשיון למתן שירותי בזק, או בעל ענין בכל אחד מהם, והכל במישורין או בעקיפין;

(2) יכולתו הכספית והארגונית של מבקש הרשיון לשידורי לוויין;

(3) הידע והנסיון המקצועיים העומדים לרשותו של מבקש הרשיון לשידורי לוויין;

(4) מיגוון השידורים והשירותים המוצעים בידי מבקש הרשיון לשידורי לוויין ואפשרויות הבחירה שהוא יציע לציבור;

(5) הטכנולוגיה שבה ישתמש מבקש הרשיון לשידורי לוויין לצורך שידורים ושירותים שהוא יציע לציבור ודרכי הקליטה והגישה לשידורים ולשירותים אלה;

(6) היקף השידורים המוצעים בידי מבקש הרשיון לשידורי לוויין שישודרו בעברית, בדיבור, בדיבור או בכתוביות, ושעת שידורם, וכן היקף השידורים שמקורם בהפקה מקומית כמשמעותה בפרק ב'1;

(7) הדרכים למימון שידוריו של מבקש הרשיון לשידורי לוויין.

(ב) השר רשאי לקבוע את ההליכים למתן הרשיון לשידורי לוויין, בין שניתן במכרז ובין שניתן שלא במכרז, לרבות דרכי הגשת הבקשה והטיפול בה, מידע שעל מבקש הרשיון לגלות ומסמכים שעליו להציג.

(ג) תקנות לפי סעיף זה טעונות אישור ועדת הכספים של הכנסת.

6מט. השר, לאחר התייעצות עם המועצה, רשאי לקבוע ברשיון לשידורי לוויין תנאים, לרבות בענינים המנויים בסעיף 6מח ובענינים אלה:

תנאי הרשיון

(1) תקופת הרשיון לשידורי לוויין, לרבות הארכתה;

(2) מיפרטי ציוד קצה לוויני לרבות בנוגע לטכנולוגיה, לעמידתו בתקינה ולהתאמתו למיפרטי מיתקן השידור הלוויני;

(3) מועדים מרביים ולוחות זמנים להתקשרויות של בעל רשיון לשידורי לוויין הנדרשות לשם קיום שידוריו, לרבות התקשרויות עם בעלי רשיונות אחרים ועם מפיקי ערוץ;

(4) הטלת חובה על בעל רשיון לשידורי לוויין להעביר, במסגרת שידוריו, שידורי טלוויזיה ורדיו המשודרים בישראל בשידורים ארציים, כולם או חלקם;

(5) חובת מתן זכות שימוש למפיק ערוץ עצמאי בערוצי הלוויין של בעל הרשיון לשידורי לוויין, לשם העברת שידוריו;

(6) חובותיו של בעל הרשיון לשידורי לוויין בכל הנוגע לשירותים שיתן לציבור, לרבות באמצעות ציוד הקצה הלווייני;

(7) המחירים המרביים שרשאי בעל הרשיון לשידורי לוויין לדרוש ממנו;

(8) ערבויות שעל בעל הרשיון לשידורי לוויין להמציא לשם הבטחת מילוי תנאי הרשיון לשידורי לוויין ואופן חילוטן.

6. כמתן רשיון לשידורי טלוויזיה באמצעות לוויין ובקביעת תנאים בו יובאו בחשבון, בין השאר, שיקולים אלה:

שיקולים כמתן רשיון

(1) מדיניות הממשלה בתחום הבזק ובתחום השידורים לציבור;

(2) שיקולים שבטובת הציבור;

(3) התאמתו של מבקש הרשיון לשרר שידורי לוויין;

(4) תרומת מתן הרשיון לתחרות בתחום הבזק והשידורים, ריבויים וגיוונם ולרמת השירותים בהם.

6נא. (א) מי שהיה בעל זכיון לשידורי טלוויזיה בכבלים ביום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998), הסבור כי זכויותיו נפגעו בשל מתן רשיון לשידורי לוויין, רשאי לבקש מהשר כי, בהתחשב במידת הפגיעה בזכויותיו, תוארך תקופת זכיונו או יינתן לו היתר למתן שירותים אחרים לפי כל דין, הכל כפי שיקבע השר.

זכויותיו של בעל זכיון

(ב) מצא השר כי היתה פגיעה בבעל הזכיון לשידורי כבלים, יחליט בבקשה כאמור בסעיף קטן (א) בהתחשב במידת הפגיעה, בשים לב, בין השאר, לאלה –

(1) התקופה שנתרה עד לסיום תקופת הזכיון;

(2) מועד התחילה בפועל של השידורים והשירותים מכוח הרשיון לשידורי לוויין;

(3) מידת הפריסה של רשת הכבלים באזור הזכיון;

(4) יכולתו הטכנולוגית של בעל הזכיון לשידורי כבלים להציע את שידוריו ושירותיו של בעל רשיון לשידורי לוויין למנוייו;

(5) היתרים והקלות שחלו בתנאי הזכיון שקיבל בעל הזכיון לשידורי כבלים במהלך תקופת הזכיון.

(ג) הוראת סעיף 6ט(א1) לא תחול לענין סעיף זה.

6נא1. לא ישודרו שידורי חדשות בשידורים של בעל רשיון לשידורי לוויין או בשידורים של מפיק ערוץ עצמאי; לענין סעיף זה,

שידורי חדשות

"שידורי חדשות" - חדשות ומהדורות חדשות, למעט שידורים ארציים של חדשות, המשודרים או המועברים על פי דין, או שידורי חדשות בערוצים שמקורם מחוץ לישראל שאישרה המועצה.

החלת כללים על בעל רשיון

6ג. המועצה רשאית לקבוע בכללים, כי על בעל רשיון לשידורי לווין יחולו כללים שקבעה לגבי בעל זכיון לשידורי כבלים או הוראות מהוראות סימנים ב' ו-ה' לפרק ב', כולם או מקצתם, ורשאית היא לקבוע כללים מיוחדים, לענין שידוריו של בעל רשיון מסוים לשידורי לווין או לכלל בעלי הרשיון כאמור, בענינים האמורים בסעיף 6ה(ו), בשינויים המתחייבים מאופיים של שידורי הטלוויזיה באמצעות לווין.

החלת כללים על מפיק ערוץ

6ג. התקשר בעל רשיון לשידורי לווין עם מפיק ערוץ לשם הכללת שידוריו בשידורים המוצעים בידי בעל הרשיון לשידורי לווין, יחולו על בעל הרשיון לשידורי לווין ועל מפיק הערוץ, יחד ולחוד, התנאים שנקבעו ברשיון וכללים שתקבע המועצה, מבין הכללים והתנאים החלים על בעל הרשיון לשידורי לווין, הכל כפי שתקבע המועצה.

העברת שידורי רדיו

6ג. בעל רשיון לשידורי לווין רשאי להתקשר עם מי שמשרד שידורי רדיו המשודרים בישראל בשידורים ארציים שלגביהם לא הורה השר לפי סעיף 6מט(4), לשם הכללת שידורי הרדיו בשידוריו של בעל הרשיון לשידורי לווין.

שימוש בערוץ בעל רשיון בידי מפיק ערוץ עצמאי

6ג. (א) לא הגיעו בעל רשיון לשידורי לווין ומפיק ערוץ עצמאי להסכמה בדבר העברת שידוריו של מפיק ערוץ עצמאי בערוץ מערוציו של בעל רשיון לשידורי לווין, רשאי השר, לאחר התייעצות עם המועצה ולאחר ששקל את ענין הציבור ואת ענינו של בעל הרשיון לשידורי לווין, ובכלל זה את מקור השידורים, שיעור ההפקה המקומית בשידוריו של מפיק הערוץ העצמאי וייעוד השידורים לציבור בישראל, לחייב את בעל הרשיון לשידורי לווין לאפשר למפיק הערוץ העצמאי את השימוש בערוץ מערוציו בעל הרשיון לשידורי לווין ואת ההפצה וגישת המנוי לשידוריו, וכן לקבוע את אופן השימוש בערוץ, מיקומו והיקפו.

(ב) על שימוש בערוץ מערוצי בעל רשיון לשידורי לווין כאמור, תחול הוראת סעיף 5(ב), בשינויים המחוייבים.

(ג) המועצה תקבע תנאים וכללים שיחולו על מפיק ערוץ עצמאי המשרד בערוץ מערוצי בעל רשיון לשידורי לווין, בין אם הוא משרד בהסכמה ובין אם הוא משרד בהתאם להוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב); כללים ותנאים שתקבע המועצה יכול שיהיו מבין הכללים והתנאים שנקבעו על ידה לפי סעיפים 6ג ו-6נג, ויכול שיהיו כללים ותנאים מיוחדים.

תמלוגים ודמי רשיון

6ג. (א) השר, בהסכמת שר האוצר, יקבע את שיעור התמלוגים ודמי הרשיון שישלמו למדינה מי שיקבלו רשיון לשידורי לווין לפי פרק זה.

(ב) קבע השר כי רשיון לשידורי לווין יוענק בדרך של מכרז, רשאי הוא להורות כי בחירת בעל הרשיון תתבסס, בין היתר, על

גובה סכום דמי הרשיון או על שיעור התמלוגים שיציעו המתמודדים במכרז.

שמירת דינים 76. הוראות סעיפים 6(ג), 6(י), 6(יא), 6(כב), 6(כד), 6(כה), 6(לוב), 6(לח(ב)), 6(לט) ו-6(מב), יחולו על בעל רשיון לשידורי לוויין, על מפיק ערוץ ועל מפיק ערוץ עצמאי, בשינויים המחויבים, ואולם התקופה המנויה בסעיף 6(כד(ב)) לא תחול לענין שידורים לפי פרק זה.³⁹

28. בחוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990³⁹ -

תיקון חוק
הרשות השניה
לטלוויזיה ורדיו
מס' 9

(1) האמור בסעיף 35 יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) לא תחליט המועצה בדבר הארכת זכיון לאחר תקופת הזכיון הראשונה בטרם חלפו חמש שנים מתקופת הזכיון הראשונה";

(2) בסעיף 53, המילה "לרשות" - תימחק;

(3) אחרי סעיף 76 יבוא:

76א. (א) בעל זכיון לשידורי רדיו רשאי להפיק ולשדר שידורי חדשות ותכניות בעניני היום שאינם קשורים לאזור ולתושביו בלבד, בהתאם לכללים שתקבע המועצה; המועצה רשאית להתנות שידורים כאמור בהקמת תאגיד נפרד בשליטתו, לשם הפקתם בהתאם לכללים שתקבע.

אישור שידורי
חדשות שאינם
אזוריים

(ב) (1) ביקשו בעלי זכיונות לשידורי רדיו, כולם או חלקם, להתאגד לשם הפקת חדשות ותכניות בעניני היום שאינם קשורים לאזורי זכיונותיהם ולתושביהם בלבד, ולהעברתם לשידור באמצעות בעלי זכיונות לשידורי רדיו, יחולו על ההתאגדות לפי סעיף קטן זה הוראות סימן ד' לפרק ד', בשינויים שתקבע המועצה בכללים, באישור הועדה.

(2) המועצה רשאית להעניק להתאגדות כאמור בפסקה (1) זכיון להפקת שידורי חדשות ותכניות בעניני היום כאמור בפסקה (1), ולהעברתם לשידור באמצעות בעלי זכיון לשידורי רדיו, הכל בהתאם לכללים שתקבע.

(3) המועצה תתיר לבעל זכיון לשידורי רדיו, שהתאגד בהתאגדות שקיבלה זכיון בהתאם לפסקה (2), לשדר את השידורים המופקים על ידי ההתאגדות.

(4) בעל זכיון לשידורי רדיו, שאינו מאוגד בהתאגדות שקיבלה זכיון לפי פסקה (2), יהיה רשאי לשדר חדשות ותכניות בעניני היום שהפיקה ההתאגדות אם התקשר לשם כך עם ההתאגדות תמורת תשלום שיוסכם בין הצדדים; המועצה רשאית לקבוע כללים לענין פסקה זו.

³⁹ ס"ח התש"ן, עמ' 58.

(5) כללים לענין סעיף קטן זה ייקבעו, בין היתר, בשים לב למספר בעלי הזכויות לשידורי רדיו המאוגדים בהתאם להוראות סעיף זה ובהתאם למהותה המיוחדת של התאגדות כאמור.

(ג) על אף הוראות סעיף 76, רשאית המועצה להתיר לבעל זכיון לשידורי רדיו המשדר חדשות ותכניות בעניני היום, בהתאם להוראות סעיף קטן (ב3א) או (4), שלא להעביר שידורי חדשות לפי סעיף 76(1).

(ד) המועצה רשאית לקבוע כללים לביצוע סעיף זה, לרבות בדבר מתן ביטוי נאות לנושאים הקשורים לאזור ולתושביו, בדבר שידורם של תשדירי פרסומת, לרבות איסור שידורם, וכן הוראות לגבי דרכי המימון.”

(4) בסעיף 100(א), בסופו יבוא ”הרשות תעביר את התמלוגים לאוצר המדינה”;

(5) בסעיף 101, הסיפה המתחילה במילים ”עלו הוצאות הרשות על הכנסותיה” – תימחק;

(6) בסעיף 102, במקום ”ולמעברת יתרת התמלוגים כאמור בסעיף 101” יבוא ”ולמעברת התמלוגים מהרשות לאוצר המדינה”;

(7) אחרי סעיף 102 יבוא:

”הוראות מיוחדות 102א. על אף הוראות סעיף 101, רשאית הרשות לשם כסוי לשנים 1998 והוצאות הכרוכות במילוי תפקידיה, להשתמש בסכומים מתוך התמלוגים המועברים לאוצר המדינה, כלהלן: 1999”

(1) בשנת 1998 – בסכום שלא יעלה על 16 מיליון שקלים חדשים;

(2) בשנת הכספים 1999 – בסכום שלא יעלה על 16 מיליון שקלים חדשים, ובתוספת סכום ההוצאות הכרוכות בהפעלת תחנות שידור ראשיות שייתוספו בשנה זו ובתשלום אגרות תדרים עבוון, כפי שתקבע ועדת הכספים של הכנסת.”

29. החל ביום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998), תכהן המועצה לשידורי כבלים, שנתמנתה לפי סעיף 6ב לחוק הבזק, התשמ"ב-1982, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, כמועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין.

הוראות מעבר

פרק י': גמלאות כוחות הבטחון

30. בחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985⁴⁰, בסעיף 8, אחרי "על אף האמור בחוק זה" יבוא "לגבי מי שהתגייס לשירות חובה עד יום ב' בטבת התשנ"ח (31 בדצמבר 1997)".

תיקון חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) – מס' 10

31. (א) בחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970⁴¹ –

תיקון חוק שירות המדינה (גמלאות) – מס' 40

⁴⁰ ס"ח התשמ"ה, עמ' 142.

⁴¹ ס"ח התש"ל, עמ' 65.

- (1) בסעיף 363א(א), במקום "מי שפרש מהשירות" יבוא "מי שהצטרף לשירותי הבטחון עד יום ה' בטבת התשס"א (31 בדצמבר 2000), ופרש מהשירות";
- (2) בסעיף 79א(א), במקום "מי שפרש מהשירות" יבוא "מי שהצטרף לשירות המשטרה עד יום ה' בטבת התשס"א (31 בדצמבר 2000), ופרש מהשירות".

פרק י"א: עידוד השקעות הון

תיקון חוק
לעידוד השקעות
הון - מס' 49

32. בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959⁴² -
- (1) בסעיף 18, במקום "עד יום ב' בטבת התשנ"ח (31 בדצמבר 1997)" יבוא "עד יום ט"ז בטבת התשס"ב (31 בדצמבר 2001)";
- (2) בסעיף 47 -
- (א) בסעיף קטן (א1) -
- (1) במקום "עד יום ב' בטבת התשנ"ח (31 בדצמבר 1997)" יבוא "עד יום ט"ז בטבת התשס"ב (31 בדצמבר 2001)";
- (2) אחרי פסקה (3) יבוא:
- "ואולם לגבי חברת משקיעי חוץ שהיא בעלת מפעל מאושר שאושר החל ביום כ"ב בטבת התשנ"ז (1 בינואר 1997) באזור פיתוח א', בשנתיים הראשונות לתקופת ההטבות כמשמעותה בסעיף 45, תהא פטורה מתשלום מס חברות בשל אותה הכנסה";
- (ב) אחרי סעיף קטן (א1) יבוא:
- "(2א) על אף הוראות בסעיפים קטנים (א) ו-(א1), חברה המחלקת דיבידנד מתוך הכנסה של מפעל, שהושגה בתקופה שבה היתה החברה פטורה ממס לפי סעיפים קטנים (א) או (א1), תהא חייבת, בשנת המס שבה חולק הדיבידנד, במס חברות על סכום הדיבידנד המחולק, בשיעור מס החברות שהיתה חייבת בו על הכנסתה בשנה שבה הופקה ההכנסה אילולא היתה פטורה ממס חברות בשנה זו, והוראות סעיף 51(ח) יחולו על חלוקת הדיבידנד לפי סעיף קטן זה; המס האמור ישולם לפקיד השומה יחד עם מס ההכנסה שיש לנכותו במקור ממקבל הדיבידנד, ויחולו עליו כל ההוראות המתייחסות לניכוי במקור; לענין זה, "סכום הדיבידנד המחולק" - לרבות סכום מס החברות החל בשל חלוקתו";
- (ג) בסעיף קטן (ב) -
- (1) בפסקה (1), במקום "הכנסה" יבוא "הכנסה חייבת, בניכוי מס החברות החל עליה";
- (2) בפסקה (2)א, במקום "מתוך הכנסה" יבוא "מתוך הכנסה חייבת, בניכוי מס החברות החל עליה", ובמקום "או (4)" יבוא "עד (5)";
- (3) בסעיף 48, במקום "הכנסה" יבוא "הכנסה חייבת, בניכוי מס החברות החל עליה" ובמקום "סעיף 31(א)" יבוא "סעיף 161";
- (4) בסעיף 353ב(ב), במקום "שנת המס 1997" יבוא "שנת המס 2001";

⁴² סי"ח התשי"ט, עמ' 234.

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שנת המס 1997" יבוא "שנת המס 2001";

(ב) בסעיף קטן (ב) בכל מקום, במקום "הכנסה" יבוא "הכנסה חייבת";

(ג) בסעיף קטן (ד), במקום "הכנסה" יבוא "הכנסה חייבת";

(6) בסעיף 74(ב) -

(א) בפסקה (3)(א), אחרי "כיחס שבין ההכנסה החייבת" יבוא "בניכוי מס החברות החל עליה";

(ב) בפסקה (3)(ב), אחרי "בסעיף 51" יבוא "או המחולק על ידי מפעל מאושר הזכאי לפטור ממס במשך שנתיים כאמור בסעיף 47, לגבי דיבידנד המחולק מתוך הכנסה שהושגה בשנתיים הראשונות לתקופת ההטבות כמשמעותה בסעיף 45";

(7) בסעיף 94(א5), במקום "לבין ב' בטבת התשנ"ח (31 בדצמבר 1997)" יבוא "לבין יום ט"ז בטבת התשס"ב (31 בדצמבר 2001)".

33. בחוק לעירוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א-1980⁴⁵ -

(1) בסעיף 33(ב), במקום "הכנסה" יבוא "הכנסה חייבת, בניכוי מס החברות החל עליה";

(2) בסעיף 38(ב3), אחרי "כיחס שבין ההכנסה החייבת" יבוא "בניכוי מס החברות החל עליה".

(א) (1) מפעל תעשייתי מאושר באזור פיתוח א' שתכנית ההשקעה שתאושר לו בשנת 1998 אינה עולה על 140 מיליון שקלים חדשים, יהיה זכאי, על אף האמור בתוספת לחוק לעירוד השקעות הון, התשי"ט-1959 (להלן - חוק לעירוד השקעות הון), למענק השקעה בשיעור של 24%.

(2) מפעל תעשייתי מאושר באזור פיתוח א' שתכנית ההשקעה שתאושר לו בשנת 1999 אינה עולה על 140 מיליון שקלים חדשים, יהיה זכאי, על אף האמור בתוספת לחוק לעירוד השקעות הון, למענק השקעה בשיעור של 22%.

(ב) הגיש תאגיד, המנוי בסעיף 40ב לחוק לעירוד השקעות הון, לאישור המינהלה תכניות השקעה, לרבות בקשות לתוספות על תכניות השקעה שאושרו, שלפחות אחת מהן זכאית למענק ההשקעה כאמור בסעיף קטן (א), לא יהיה התאגיד זכאי למענק השקעה לפי אותו סעיף קטן, אם סכומן המצטבר של תכניות ההשקעה והתוספות שאושרו לו, באותה שנה, עולה על 140 מיליון שקלים חדשים.

(ג) (1) מפעל תיירותי מאושר באזור פיתוח א', למעט מפעל תיירותי אחר, שתכנית ההשקעה תאושר לו בשנת 1998, יהיה זכאי, על אף האמור בתוספת לחוק לעירוד השקעות הון, למענק השקעה בשיעור של 24%.

(2) מפעל תיירותי מאושר באזור פיתוח א', למעט מפעל תיירותי אחר, שתכנית ההשקעה תאושר לו בשנת 1999, יהיה זכאי, על אף האמור בתוספת לחוק לעירוד השקעות הון, למענק השקעה בשיעור של 22%.

תיקון חוק לעירוד השקעות הון בחקלאות - מס' 6

הוראות מיוחדות לשנים 1998 ו-1999

⁴⁵ ס"ח התשמ"א, עמ' 56.

פרק י"ב: רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע

35.

בחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ב-1992⁴⁴ -

תיקון חוק
גנים לאומיים,
שמורות טבע,
אתרים לאומיים
ואתרי הנצחה -
מס' 3

(1) בסעיף 1, במקום ההגדרות "רשות הגנים הלאומיים" או "רשות הגנים" ו"רשות שמורות הטבע" יבוא:

"רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע" או "הרשות" - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע המוקמת בסעיף 4;

"מליאת הרשות" או "המליאה" - מליאת רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע כאמור בסימן ג' לפרק השלישי;

(2) בסעיף 2(א), במקום פסקה (8) יבוא:

"(8) יושב ראש מליאת רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע, ונציג נוסף שתמנה מליאת הרשות מבין חבריה";

(3) בסעיף 3 -

(א) במקום "לשר לאיכות הסביבה ולשר החקלאות" יבוא "ולשר לאיכות הסביבה";

(ב) במקום "לרשות הגנים ולרשות שמורות הטבע בענינים שבתחום תפקידיה" יבוא "לרשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע בענינים שבתחום תפקידיה";

(4) בפרק השלישי -

(א) שם הפרק יהיה: "פרק שלישי: שמורות טבע וגנים לאומיים";

(ב) במקום כותרת סימן א' יבוא: "סימן א' - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע, תפקידיה וסמכויותיה";

(5) במקום סעיף 4 יבוא:

"הקמת הרשות 4. מוקמת בזה רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(6) בסעיף 5, במקום "רשות הגנים" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(7) בסעיף 6, במקום "רשות הגנים" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(8) במקום סעיף 7 יבוא:

"תפקידי הרשות 7. תפקידיה של רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע הם לטפל בכל עניני שמורות הטבע והגנים הלאומיים ולקדם את עניניהם, להגן על ערכי הטבע והמורשת, לפקח על שמירתם ולטפח אותם, ובכלל זה:

(1) לאתר שטחים ואתרים לצורך הקמת שמורות טבע וגנים לאומיים;

(2) ליוזם ולתכנן הקמת שמורות טבע וגנים לאומיים, או שינוי בהם;

⁴⁴ ס"ח התשנ"ב, עמ' 230.

(3) להקים, לנהל, להחזיק, להפעיל ולטפח שמורות טבע וגנים לאומיים;

(4) לשמר ולשקם ערכי טבע בשמורות טבע ובגנים לאומיים ומחוצה להם;

(5) לפקח על שמורות טבע וגנים לאומיים ועל ערכי טבע ומורשת, לרבות פיקוח לענין עבירות על החוקים המנויים בתוספת;

(6) לרכז תיעוד ורישום מידע בתחומי שמירת הטבע וערכי הטבע, ובכלל זה – להכין תיק אתר לכל שמורת טבע וגן לאומי, באופן שיקבע השר לאיכות הסביבה;

(7) ליזום, לקיים ולעודד פעולות חינוך, הסברה והדרכה בתחומי שמירת הטבע וערכי הטבע והמורשת, ובכלל זה פעילויות להגברת התודעה בקרב הציבור בכלל ובקרב תלמידים ובני נוער בפרט;

(8) לקיים קשרים מדעיים בין-לאומיים בתחומי גנים לאומיים, שמירת הטבע וערכי הטבע;

(9) לערוך ולקדם מחקרים בתחומי שמירת הטבע וערכי הטבע;"

(9) במקום סעיף 8 יבוא:

8. הרשות רשאית לעשות, בהתאם לכל דין, בשטחים שבאחריותה וכן לגבי ערכי הטבע, כל פעולה הדרושה למילוי תפקידיה, ובכלל זה:

(1) פעולות לשימור ושיקום ערכי טבע, נוף ומורשת;

(2) פעולות פיתוח וטיפוח, הסדרת דרכים, הקמת מבנים ומיתקנים, ניהולם, הסדרתם והפעלתם; ובלבד שפעולות כאמור ייעשו לאחר קיום הליכי בדיקה מקצועית של השפעות סביבתיות ולאחר שימוע הציבור, הכל באופן שיקבע השר לאיכות הסביבה;

(3) מתן שירותים למבקרים ולמטיילים;

(4) קיום והפעלת פיקוח, לרבות לגבי ביצוע ומניעת עבירות לפי חוק זה;

(5) ניהול שטחים בתחומי רשות מקומית, על פי בקשתה או בהסכמתה;

(6) הקמת קרנות, קבלת תרומות, עזבונות, מתנות ומענקים, וקבלת מילות בכפוף לאישור השר ושר האוצר;

(7) הקמת תאגידים, בעצמה או יחד עם אחרים, או רכישת זכויות בתאגידים קיימים, בכפוף לאישור השר ושר האוצר;"

(10) בסעיף 9, במקום "רשות הגנים הלאומיים" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(א) בסעיף קטן (א), במקום "לפי הצעת רשות הגנים" יבוא "לפי הצעת רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "כהכנסתה של רשות הגנים" יבוא "כהכנסתה של הרשות";

(12) בסעיף 11, במקום "רשות הגנים" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע" ואחרי "אומדן הכנסותיה והוצאותיה" יבוא "ובלבד שתקבע בו תקציב למימון הוצאות שימור טבע והגנה על ערכי הטבע";

(13) בסעיף 12, במקום "לרשות הגנים" יבוא "לרשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע", ובמקום "רשות הגנים" יבוא "הרשות";

(14) בסעיף 13, בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), במקום "רשות הגנים" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(15) כותרת סימן ג' תהיה: "סימן ג' - מליאת רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(16) במקום סעיף 14 יבוא:

"הרכב המליאה 14. (א) לרשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע תהיה מליאה של שבעה עשר חברים שתמנה הממשלה, בהמלצת השר לאיכות הסביבה, וזה הרכבה:

(1) שבעה נציגי ממשלה שהם עובדי מדינה כלהלן: נציג משרד האוצר, נציג המשרד לאיכות הסביבה, נציג משרד החינוך והתרבות, נציג משרד החקלאות, נציג משרד הפנים, נציג משרד התירות ונציג המשרד לתשתיות לאומיות;

(2) שבעה חברים, שימונו לאחר התייעצות עם מוסדות מדעיים שיש להם ענין במדעי הטבע, בהגנה על הטבע ושימורו, וביניהם מומחים מבין התחומים הבאים: זואולוגיה, בוטניקה, אקולוגיה, ארכיאולוגיה, גיאולוגיה, גיאוגרפיה, היסטוריה, כלכלה, ואדריכלות נוף ושימור;

(3) שלוש נציגי ציבור, והם - נציג הקרן הקיימת לישראל, נציג החברה להגנת הטבע ונציג ציבור שיש לו ענין בתחומי פעילות הרשות.

(ב) השר לאיכות הסביבה, לאחר התייעצות עם המליאה, ימנה לה יושב ראש מבין חבריה.

(ג) תקופת כהונתו של חבר מליאה תהיה 4 שנים";

(17) בסעיף 15, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) מבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (ב), תמנה המליאה מקרב חבריה ועדות משנה כמפורט להלן:

(1) ועדת משנה מקצועית-מדעית, שרוב חבריה יהיו מקרב הנציגים המפורטים בסעיף 14(א2), והם ימנו אחד מהם כיושב ראש שלה, אשר

תייעץ ותמליץ למליאת הרשות בנושאי שמירת הטבע והגנה על ערכי הטבע, ומניעת פגיעה בהם כתוצאה מפעולות פיתוח;

(2) ועדת משנה לנושאי קליטת מבקרים בשמורות טבע ובגנים לאומיים, שתמליץ ותייעץ למליאת הרשות בנושאי פיתוח לצורכי נופש לציבור; יושב ראש הוועדה יהיה נציג משרד התיירות;

(3) ועדת משנה שתייעץ ותמליץ למליאת הרשות בנושאי חינוך, הסברה והדרכה לשמירת הטבע, ערכי הטבע והמורשת; יושב ראש הוועדה יהיה נציג משרד החינוך התרבות והספורט;

(4) ועדת משנה לביקורת, שתהיה בת שלושה חברים לפחות, מבין כל אחד מהנציגים המפורטים בסעיף 14(א) (פסקאות 1), (2) ו-3), למעט יושב ראש המליאה שלא יהיה חבר בה; ועדת הביקורת תגיש למליאת הרשות דו"ח ביקורת לפחות פעם בשנה.:"

(18) במקום סעיף 20 יבוא:

20. (א) מליאת רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע רשאית להתאם לכל דין ובאישור השר לאיכות הסביבה, לקבוע כללים לשמורות טבע ולגנים לאומיים, לשם ביצוע תפקידיה לפי חוק זה, לרבות כללים בדבר התנהגות מבקרים בשמורות טבע ובגנים לאומיים; כללים כאמור, יכול שיהיו כלליים או לגן לאומי או לשמורת טבע מסוימים; כללים כלליים – ייקבעו בהתייעצות עם שר הפנים, כללים מיוחדים לגן לאומי או לשמורת טבע מסוימים – ייקבעו בהתייעצות עם הרשות המקומית שבתחומה נמצא הגן הלאומי או שמורת הטבע, לפי הענין.

(ב) כללים כאמור בסעיף קטן (א), בדבר איסור או הגבלה על כניסה או על מעבר של כלי רכב, כלי שיט או כלי טיס, ייקבעו בהסכמת שר התחבורה, ולענין כלי טיס – גם בהתייעצות עם שר הבטחון."

(19) בסעיף 21 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "מנהל רשות הגנים הלאומיים" יבוא "ושמורות הטבע (להלן – המנהל)";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "מנהל רשות הגנים" יבוא "המנהל";

(ג) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"ג) תקופת הכהונה של מנהל הרשות תהיה חמש שנים, אך רשאית הממשלה, על פי הצעת השר לאיכות הסביבה, להאריך את כהונתו לתקופת כהונה נוספת אחת.

(ד) תקופת כהונתו של מנהל הרשות תפקע אם אירע אחד מאלה:

(1) הוא התפטר בהודעה בכתב לשר לאיכות הסביבה, שהוגשה לו באמצעות המליאה;

(2) השר לאיכות הסביבה, לאחר התייעצות עם המליאה, קבע כי נבצר ממנהל הרשות, דרך קבע, למלא תפקידו והחליט, בהחלטה מנומקת, להעבירו מכהונתו.

(ה) התפטר מנהל הרשות, תיפסק כהונתו בתום 30 ימים לאחר הגשת כתב ההתפטרות, זולת אם הסכים השר לאיכות הסביבה למועד קצר מזה.

(ו) המליאה, באישור השר לאיכות הסביבה ושר האוצר, תקבע את שכרו ותנאי העסקתו של המנהל:"

(20) אחרי סעיף 21 יבוא:

21א. (א) סדרי קבלת העובדים לרשות ומינוים, יהיו מתאימים לאלה של עובדי המדינה, בשינויים שתקבע הרשות, באישור השר לאיכות הסביבה ושר האוצר.

(ב) שכרם ותנאי עבודתם של עובדי הרשות ייקבעו בהסכם בין הרשות לבין ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדי הרשות, באישור השר לאיכות הסביבה ושר האוצר.

(ג) המליאה רשאית, מטעמים מיוחדים שיירשמו ובאישור השר לאיכות הסביבה ושר האוצר, לקבוע משרות או סוגי משרות לתפקידים מינהליים בכירים או לתפקידים מקצועיים מיוחדים (להלן – משרות מיוחדות) שעליהם לא יחולו הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), וכן לקבוע את שכרם ותנאי העסקתם של עובדים במשרות מיוחדות:"

(21) בסעיף 22(ב) –

(א) בפסקה (2), בסופה יבוא "ובלבד שחוות דעת לפי פסקה זו תוגש תוך שישים ימים מיום שהובאה לידיעתן הכוונה להכריז על השטח כגן לאומי";
(ב) פסקה (5) – תימחק;

(22) בסעיף 23(ב), בכל מקום, במקום "עם מנהל רשות הגנים" יבוא "עם המנהל:"

(23) בסעיף 24 –

(א) הסימן "(א)" – יימחק;

(ב) סעיף קטן (ב) – בטל;

(24) בסעיף 25, במקום "רשות הגנים" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(25) בסעיף 28, במקום "רשות הגנים" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(26) בסעיף 29, במקום "רשות הגנים" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(27) בסעיף 30, במקום "בתחומו של גן לאומי, שלא היו קיימים בו ערב היותו לגן לאומי, אלא בהסכמת רשות הגנים" יבוא "בתחומם של שמורת טבע או גן לאומי שלא היו קיימים בהם ערב היותם לשמורת טבע או לגן לאומי, אלא בהסכמת רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע", ובמקום "ללא הסכמת רשות הגנים" יבוא "ללא הסכמת רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע".

(א) בסעיף קטן (א), במקום "בשטח גן לאומי" יבוא "בשטח שמורת טבע או גן לאומי" ובמקום "רשות הגנים" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "רשות הגנים" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע", ובמקום "בהשבת מצב הגן לקדמותו" יבוא "בהשבת מצב שמורת טבע או הגן הלאומי לקדמותם", ואחרי "בייעודו של השטח" יבוא "כשמורת טבע או";

(ג) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"ד) לא יבצע אדם פעולה המהווה או העלולה להוות פגיעה בשמורת טבע או בגן לאומי, אלא בהיתר בכתב מאת המנהל; לענין זה, "פגיעה" - לרבות השמדה, השחתה, הריסה, שבירה, חבלה, כתיבה, ציור או חריטה במקרקעין, הצבת שלט, גרימת נזק לבעל חיים או הטרדתו, רעייה, כריתה, קטיפה, נטילה, שינוי צורה או תנוחה טבעית של חי, צומח או דומם, או הפרעה לריבויים ולהמשך התפתחותם הטבעי, שינוי של פני הקרקע, כולל חפירה, הקמת מבנה או מיתקן, או הכנסת חומר זר, וכן השלכת פסולת או השארתה";

(29) בסעיף 32, במקום "רשות הגנים" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(30) אחרי סעיף 32 יבוא:

"החלת הוראות 32א. הוראות סעיפים 10, 22 עד 28 ו-30 עד 32 שענינן גנים לאומיים יחולו על שמורות טבע, לפי הענין";

(31) הפרק הרביעי - בטל;

(32) בסעיף 40 -

(א) ברישה, במקום "בפרק זה" יבוא "בחוק זה";

(ב) בהגדרה "ערך טבע מוגן", במקום "שר החקלאות" יבוא "השר לאיכות הסביבה";

(ג) בהגדרה "פגיעה", לפני "לרבות" יבוא "לענין ערך טבע";

(33) בסעיף 41 -

(א) בכל מקום, במקום "שר החקלאות" יבוא "השר לאיכות הסביבה";

(ב) בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד), במקום "מנהל רשות שמורות הטבע" יבוא "המנהל";

(34) בסעיף 43, במקום "מנהל רשות שמורות הטבע" יבוא "המנהל";

(35) בסעיף 44(א) -

(א) במקום "שר החקלאות" יבוא "השר לאיכות הסביבה";

(ב) במקום "רשות שמורות הטבע" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(36) סעיפים 49 ו-50 - בטלים;

(1) בסעיף קטן (א), במקום "מהוראות סעיפים" יבוא "מהוראות סעיפים 25, 31(ד) כשנגרם נזק חמור או בלתי הפיך";

(2) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"א1) העובר על הוראות סעיף 31(ד), או על תקנות או כללים שנקבעו לפי סעיפים 20, 41(ב), 57(ד) ו-71 או על תנאי מתנאי רשיון או היתר שניתנו על פיהם, דינו - מאסר שישה חודשים";

(3) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"א2) מי שאינו מקיים צו לפי סעיפים 62 א או 62 ב או הוראה מהוראותיהם, דינו - מאסר שנתיים";

(4) בסעיף קטן (ד), במקום "מרשות הגנים הלאומיים או מרשות שמורות הטבע" יבוא "מרשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(38) אחרי סעיף 62 יבוא:

62א. היה למנהל יסוד סביר להניח כי נגרמת פגיעה, כמשמעותה בסעיף 31(ד), בשמורת טבע או בגן לאומי, או כי קיימת הסתברות גבוהה שתיגרם פגיעה כאמור, רשאי הוא לצוות בכתב, על מי שיש לו יסוד סביר להניח כי הוא האחראי להתנהגות הגורמת או העלולה לגרום לפגיעה, להפסיק מיד את הפגיעה (להלן - צו הפסקת פגיעה) או את ההתנהגות העלולה לגרום לפגיעה (להלן - צו מניעת פגיעה), וכן רשאי הוא לתת הוראה אחרת הנראית לו דרושה בניסיונות הענין, כדי להביא להפסקת הפגיעה או למניעת הפגיעה.

"צווי הפסקת או מניעת פגיעה

62ב. (א) היה למנהל יסוד סביר להניח כי בשמורת טבע או בגן לאומי מתבצעת פעולה הטעונה רישוי או היתר לפי כל דין, ללא רישוי או היתר כנדרש או בניגוד להם, רשאי הוא להוציא צו הפסקה מינהלי, למי שאחראי לביצוע הפעולה או למי שבא מטעמו, ולהורות לו להפסיק מיד את הפעולה (להלן - צו הפסקה מינהלי); בסעיף זה, "דין" - למעט חוק התכנון ותקנות לפיו.

צו הפסקה מינהלי

(ב) לא יוציא המנהל צו הפסקה מינהלי כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שעברו 10 ימים מהיום שהוא הודיע לרשות המוסמכת הנוגעת בדבר לפי כל דין, לענין הרישוי או ההיתר, על כוונתו להוציא צו הפסקה מינהלי, והרשות לא נקטה צעדים ממשיים על פי סמכויותיה להפסקת הפעולה.

62ג. (א) הוראות סעיפים 21 ו-22 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968⁴⁵, יחולו, בשינויים המחויבים, על צו הפסקת פגיעה, על צו מניעת פגיעה ועל צו הפסקה מינהלי.

דין צווים וסייג

(ב) הוראות סעיפים 62 א ו-62 ב לא יחולו על חפירת הצלה כהגדרתה בסעיף 31(ג);

⁴⁵ ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) המנהל רשאי למנות מבין עובדי הרשות פקחים לצורך ביצוע תפקידיה לפי חוק זה";

(ב) בסעיף קטן (ב)1, במקום "של רשות הגנים או רשות שמורות הטבע" יבוא "של רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(40) בסעיף 64(ג), במקום "ייקרא כאילו נאמר בו 'פקח', 'מנהל רשות הגנים' או 'מנהל רשות שמורות הטבע' לפי הענין, ו'רשות הגנים' או 'רשות שמורות הטבע' לפי הענין". יבוא "ייקרא כאילו נאמר בו 'פקח', 'המנהל' או 'רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע, לפי הענין'";

(41) בסעיף 65 -

(א) בסעיף קטן (א), המילים "או בהסכמת שר החקלאות, לפי הענין" - יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "עם תפקידיהן של רשות הגנים או של רשות שמורות הטבע, לפי הענין" יבוא "עם תפקידיה של רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "לרשות הגנים הלאומיים או לרשות שמורות הטבע, לפי הענין" יבוא "לרשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(ד) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע תהיה רשאית לעשות את כל הפעולות המינהליות, הדרושות לשם ביצוע פעולות האכיפה והפיקוח לפי סעיף זה";

(ה) בסעיף קטן (ה), במקום "השר לאיכות הסביבה או שר החקלאות, לפי הענין, רשאים" יבוא "השר לאיכות הסביבה רשאי";

(42) בסעיף 67 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "רשות הגנים הלאומיים ורשות שמורות הטבע" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "רשות הגנים הלאומיים ורשות שמורות הטבע יהיו פטורות" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע תהיה פטורה";

(43) בסעיף 68 -

(א) ברישה, במקום "על עובדי רשות הגנים הלאומיים ועובדי רשות שמורות הטבע" יבוא "על עובדי רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(ב) בפסקה (1) -

(1) במקום פסקת משנה (א) יבוא:

"(א) בכל מקום שבו נאמר 'השר' יבוא 'השר לאיכות הסביבה'";

(2) בפסקת משנה (ב), במקום "מנהל הרשות" יבוא "המנהל";

(44) בסעיף 70, במקום "השר לאיכות הסביבה ממונה על ביצוע חוק זה בכל הנוגע לגנים לאומיים ולאתרים לאומיים, שר החקלאות ממונה על ביצוע חוק זה בכל הנוגע

לעניני שמורות טבע ובכלל זה ערכי טבע" יבוא "השר לאיכות הסביבה ממונה על ביצוע חוק זה בכל הנוגע לגנים לאומיים ולשמורות טבע, ובכלל זה לערכי טבע ולאתרים לאומיים";

(45) בסעיף 71 לחוק העיקרי, המילים "שר החקלאות" – יימחקו.

36. מי שמונה כפקח על ידי מנהל רשות הגנים הלאומיים או על ידי מנהל רשות שמורות הטבע, לפני תחילתו של פרק זה, יראוהו כאילו מונה כפקח על ידי המנהל.

הוראת מעבר לענין פקחים

37. התקנות, הכללים והצווים שהותקנו לפי חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ב-1992, לפני תחילתו של פרק זה יעמדו בתוקפם, בשינויים הנובעים מפרק זה, כאילו נעשו לפיו, כל עוד לא בוטלו או שונו בתקנות, בכללים או בצווים.

הוראת מעבר לענין חקיקת משנה

38. (א) הזכויות שהוקנו כדין לעובדי רשות הגנים הלאומיים ולעובדי רשות שמורות הטבע אשר יעברו להיות עובדי רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע יישמרו כפי שהיו ערב הקמתה של רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע, וייחשבו כזכויות הנובעות מעבודה ברשות.

הוראת מעבר לענין עובדים ונכסים

(ב) על אף האמור בכל דין, עובדי רשות הגנים הלאומיים או עובדי רשות שמורות הטבע שעברו להיות עובדי רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע, לא יהיו זכאים להטבות פרישה בשל המעבר לרשות.

(ג) עם תחילתו של פרק זה –

(1) נכסי רשות הגנים הלאומיים ונכסי רשות שמורות הטבע יראו אותם בנכסים של רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע; לענין סעיף זה, "נכסים" – מקרקעין, מיטלטלין, זכויות וטובות הנאה, חובות והתחייבויות, התקשרויות או עסקאות מכל סוג שהוא;

(2) כל תביעה שהיתה תלויה ועומדת ערב תחילתו של פרק זה מטעם רשות שמורות הטבע או רשות הגנים הלאומיים או נגדן, לפי הענין, וכן כל עילה של תביעה כזאת שהיתה קיימת באותה עת, יוסיפו לעמוד בתוקפן מטעם רשות שמורות הטבע והגנים הלאומיים או נגדה, לפי הענין.

(ד) כל הסכומים שתוקצבו בחוק התקציב לשנת הכספים השוטפת לפעולות רשות הגנים ורשות שמורות הטבע, ושלא הוצאו עד יום תחילתו של פרק זה, יראו אותם כאילו תוקצבו לרשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע; לענין סעיף זה, "שנת כספים שוטפת" – שנת הכספים שבה חל יום תחילתו של פרק זה.

39. בסעיף 5(ג) לחוק רשות העתיקות, התשמ"ט-1989⁴⁶, במקום "על ידי רשות הגנים הלאומיים או רשות שמורות הטבע" יבוא "על ידי רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע".

תיקון חוק רשות העתיקות - מס' 2

40. בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965⁴⁷ –

(1) בסעיף 2(ב), במקום פסקה (5) יבוא:

"(5) נציג רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע;"

תיקון חוק התכנון הבניה - מס' 45

⁴⁶ סי"ח התשמ"ט, עמ' 88.

⁴⁷ סי"ח התשכ"ה, עמ' 307.

(2) סעיף 158 - בטל;

(3) בסעיף 224, אחרי "או על-ידי יושב ראש הועדה המקומית" יבוא "ובתחום גן לאומי או שמורת טבע כהגדרתם בחוק הגנים הלאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ב-1992, גם למנהל כמשמעותו בחוק האמור".

41. בחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955⁴⁸ -

(1) בסעיף 1, במקום ההגדרה "רשות שמורות הטבע" יבוא:

"רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע" - הרשות שהוקמה על פי סעיף 4 לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ב-1992";

(2) בסעיף 10(ב), במקום "מנהל רשות שמורות הטבע" יבוא "מנהל רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע", ובמקום "רשות שמורות הטבע" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(3) בסעיף 15, במקום "למנהל רשות שמורות הטבע" יבוא "למנהל רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע", ובמקום "רשות שמורות הטבע" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע";

(4) בסעיף 16א, במקום "רשות שמורות הטבע" יבוא "רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע".

42. תחילתו של פרק זה, על אף הוראת סעיף 46(א), שלושים ימים מיום פרסומו של חוק זה.

תחילה

פרק י"ג: הוראות שונות

43. בחוק לימוד חובה (תיקון מס' 16), התשמ"ד-1984⁴⁹, בסעיף 2, במקום "התשנ"ט" יבוא "התשס"ג" ובמקום "התשס"ה" יבוא "התשס"ט".

תיקון חוק לימוד חובה (תיקון מס' 16) - מס' 6

44. בחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954⁵⁰, בסעיף 44, בסופו יבוא:

תיקון חוק ארגון הפיקוח על העבודה - מס' 6

"(ג) על אף האמור בסעיף 34 ימוננו הפעולות בשנת הכספים 1997 גם מיתרת הסכום השווה ל-1% מסכום התקבולים שגבה המוסד לפי חוק מס מקביל, התשל"ג-1973⁵¹, בשנת הכספים 1996, ואשר לא נוצלה למימון הפעולות בתקופה שמיום ט' בטבת התשנ"ו (1 בינואר 1996) ועד יום ב' בטבת התשנ"ח (31 בדצמבר 1997).

(ד) המוסד לביטוח לאומי יעביר למשרד העבודה והרווחה את הסכום האמור בסעיף קטן (ג) מתוך התקבולים שגבה כאמור, למימון הפעולות עד יום ה' בשבט התשנ"ח (1 בפברואר 1998)".

⁴⁸ ס"ח התשט"ו, עמ' 10.

⁴⁹ ס"ח התשמ"ד, עמ' 160; התשנ"ד, עמ' 50.

⁵⁰ ס"ח התשי"ד, עמ' 202; התשנ"ו, עמ' 44.

⁵¹ ס"ח התשל"ג, עמ' 88.

1999"	18%	17%
2000	18%	17%
2001	18%	17%
2002	18%	17%."

פרק י"ד: תחילה ותחולה

46. (א) תחילתו של חוק זה ביום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998) (להלן - יום התחילה).

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) -

(1) תחילתה של הוראת סעיף 2(6) לענין ביטול סמכותו של שר התיירות לקבוע בתקנות הסדרים בענין הכשרה וכשירויות של מנהל בית מלון תהיה ביום י"א בתשרי התשנ"ט (1 באוקטובר 1998).

(2) הוראות סימן ג' בפרק שני: רישוי ורישום, של פקודת התעבורה, כנוסחו בסעיף 2(8) לחוק זה, לא יחולו על הקצאת רשיונות למוניות לפי בקשות שהוגשו לפני יום התחילה, בהתאם למכסת הרשיונות שהיתה בתוקף באותו מועד;

(3) בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 -

(א) הוראות סעיף 7(א1), כנוסחו בסעיף 9(2) לחוק זה, יחולו על מי שהתאריך הקובע לגבי חל ביום ה' בשבט התשנ"ח (1 בפברואר 1998);

(ב) הוראות סעיף 175, כנוסחו בסעיף 9(3) לחוק זה, יחולו על דמי אבטלה שלהם זכאי מבוטח בעד התקופה שמיום התחילה ואילך ועל קצבת פרישה המשתלמת למבוטח בעד אותה תקופה;

(ג) הוראות סעיפים 342(ג) ו-351, כנוסחם בסעיף 9(5) ו-6 לחוק זה, יחולו לגבי דמי ביטוח המשתלמים בעד התקופה שמיום התחילה ואילך;

(ד) הוראות סעיף 378(ג1), כנוסחו בסעיף 9(7ג) לחוק זה, יחולו לגבי גמלה המשולמת בעד התקופה שמיום ה' בשבט התשנ"ח (1 בפברואר 1998) ואילך;

(4) תחילתו של סעיף 9 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992, כנוסחו בסעיף 17 לחוק זה, למעט סעיף 9(ב)(2) לחוק האמור, כנוסחו בסעיף 17(2) לחוק זה, בשנת הכספים 1999 ואילך;

(5) תחילתם של סעיפים 24, 25 ו-26 ביום ה' בניסן התשנ"ח (1 באפריל 1998).

יעקב נאמן
שר האוצר

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

²² ס"ח התשמי"ח, עמ' 22.

